

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1148**av den 7 juli 2021****om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 och 79.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid de yttre gränserna samt den gemensamma viseringspolitiken, samtidigt som man upprätthåller den känsliga balansen mellan den fria rörligheten för personer och säkerheten.
- (2) I enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget ska unionspolitiken som gäller gränskontroll, asyl och invandring och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.
- (3) I Romförklaringen, som undertecknades den 25 mars 2017, bekräftade ledarna för 27 medlemsstater sitt åtagande att verka för ett tryggt och säkert Europa och att bygga en union där alla medborgare känner sig trygga och kan röra sig fritt, där de yttre gränserna är säkra och där migrationspolitiken är effektiv, ansvarsfull och hållbar och respekterar internationella normer; ett Europa som är fast beslutet att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet.
- (4) Alla åtgärder som finansieras inom ramen för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (*instrumentet*), som inrättas genom denna förordning, inbegripet de som genomförs i tredjeländer, bör genomföras i fullständig överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i unionens regelverk, och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), och bör vara i linje med unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden som härrör från de internationella instrument som de är part i, särskilt genom att säkerställa överensstämmelse med principen om icke-diskriminering och principen om *non-refoulement*.
- (5) Instrumentets politiska mål är att utarbeta och genomföra en stark och effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, och därigenom bidra till att säkerställa en hög inre säkerhetsnivå inom unionen, och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen samt fullt ut respektera det relevanta unionsregelverket och unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden som härrör från de internationella instrument som de är part i.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 184.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 14 juni 2021 (EUT C 265, 5.7.2021, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 juli 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).

- (6) Den europeiska integrerade gränsförvaltningen, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 ⁽³⁾, är ett ansvar som delas mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, inklusive kustbevakningen i den mån den utför gränskontrolluppgifter. Den bör bidra till att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt att effektivt hantera migrationsströmmar.
- (7) Att underlätta lagligt resande, samtidigt som man förebygger irreguljär migration och säkerhetsrisker, angavs som ett av huvudmålen med unionens tillvägagångssätt som presenteras i kommissionens meddelande av den 23 september 2020 om en ny migrations- och asylpakt.
- (8) Ekonomiskt stöd från unionens budget är absolut nödvändigt för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen till stöd för medlemsstaterna, som agerar med full respekt för de grundläggande rättigheterna, i arbetet med att effektivt förvalta passagera av de yttre gränserna och komma till rätta med framtida utmaningar vid dessa gränser, vilket skulle bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag.
- (9) Medlemsstaterna bör förses med tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen för att främja genomförandet av en europeisk integrerad gränsförvaltning och för att säkerställa att den europeiska integrerade gränsförvaltningen förverkligas i praktiken. Den europeiska integrerade gränsförvaltningen består bland annat av följande komponenter som fastställs i förordning (EU) 2019/1896: gränskontroll; efterforsknings- och räddningsinsatser under gränsövervakningsinsatser; riskanalys; samarbete mellan medlemsstater inklusive stöd som samordnas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån; samarbete mellan myndigheter, inklusive regelbundet informationsutbyte; samarbete med tredjeländer; tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att vidta åtgärder mot olaglig invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet på ett bättre sätt; användning av den senaste tekniken; en kvalitetskontrollmekanism och solidaritetsmekanismer.
- (10) Instrumentet bör kunna ge medlemsstaterna det stöd som krävs för deras genomförande av gemensamma miniminormer för övervakning av de yttre gränserna, i linje med medlemsstaternas, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns och kommissionens respektive befogenheter.
- (11) Eftersom medlemsstaternas tullmyndigheter har tagit på sig ett allt större ansvar som ofta tangerar säkerhetsområdet och som utförs vid de yttre gränserna är det viktigt att främja samarbetet mellan myndigheter som en del av den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med förordning (EU) 2019/1896. Man måste säkerställa komplementaritet i samband med gränskontroll och tullkontroll vid de yttre gränserna genom att tillhandahålla lämpligt ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstaterna. Samarbete mellan myndigheter kommer inte bara att stärka tullkontrollerna för att bekämpa alla former av olaglig handel, utan också underlätta laglig handel och lagliga resor, för att bidra till en säker och effektiv tullunion.
- (12) Det är därför nödvändigt att skapa en efterföljare till Fonden för inre säkerhet 2014–2020, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 513/2014 ⁽⁴⁾ och (EU) nr 515/2014 ⁽⁵⁾, bland annat genom att inrätta en Fond för integrerad gränsförvaltning (*fonden*).
- (13) På grund av de rättsliga särdragen avseende avdelning V i EUF-fördraget och de olika rättsliga grunder som är tillämpliga på politiken för de yttre gränserna respektive tullkontrollerna, är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda instrument.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

- (14) Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området gränsförvaltning och viseringspolitik och omfatta instrumentet och det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1077 ⁽⁶⁾. Den ramen bör kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ⁽⁷⁾ till vilken den här förordningen bör hänvisa när det gäller bestämmelser om delad förvaltning.
- (15) Instrumentet bör bygga vidare på de resultat och investeringar som gjorts av dess föregångare, dvs. Fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG ⁽⁸⁾, och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering inom Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättats genom förordning (EU) nr 515/2014, och bör utvidgas för att beakta ny utveckling.
- (16) För att säkerställa enhetlig och högkvalitativ yttre gränskontroll och underlätta lagligt resande över de yttre gränserna bör instrumentet bidra till utvecklingen av en europeisk integrerad gränsförvaltning, som inbegriper åtgärder i fråga om politik, lagstiftning, systematiskt samarbete, fördelning av bördan, bedömningen av situationen och skiftande förhållanden i fråga om irreguljära migranternas gränsövergångsställen, personal, utrustning och teknik, som kan vidtas på olika nivåer av medlemsstaternas behöriga myndigheter och av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som agerar i samarbete med andra aktörer såsom andra unionsorgan och unionsbyråer, i synnerhet Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 ⁽⁹⁾, Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 ⁽¹⁰⁾, samt, vid behov, tredjeländer och internationella organisationer.
- (17) Instrumentet bör bidra till att effektivisera handläggningen av viseringsansökningar när det gäller att underlätta viseringsförfarandena för resenärer med ärligt uppsåt samt i fråga om att upptäcka och bedöma risker som avser säkerhet och irreguljär migration. I synnerhet bör man genom instrumentet avsätta ekonomiskt stöd till digitalisering av handläggningen av viseringsansökningar, med målet att kunna erbjuda snabba, säkra och klientvänliga viseringsförfaranden som gynnar både viseringssökande och konsulat. Instrumentet bör också ha till syfte att säkerställa omfattande täckning av konsulära tjänster i hela världen. Ett enhetligt genomförande och en modernisering av den gemensamma viseringspolitiken samt åtgärder som följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ⁽¹¹⁾ bör också omfattas av instrumentet, vilket även bör vara fallet för bistånd till medlemsstaterna avseende utfärdandet av viseringar, inbegripet viseringar med territoriellt begränsad giltighet som utfärdas av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella skyldigheter i linje med unionens regelverk i fråga om viseringar.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1077 av den 24 juni 2021 om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning (EUT L 234, 2.7.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet "Solidaritét och hantering av migrationsströmmar" (EUT L 144, 6.6.2007, s. 22).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 99).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

- (18) Instrumentet bör stödja åtgärder med koppling till kontroll av de yttre gränserna på territoriet i de länder som tillämpar Schengenregelverket som en del av genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, vilka skulle göra att Schengenområdet som helhet fungerar bättre.
- (19) I syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, underlätta lagligt resande, bidra till att förebygga och bekämpa irreguljära gränspassager, genomföra den gemensamma viseringspolitiken och bidra till en hög säkerhetsnivå inom området med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen bör instrumentet stödja utvecklingen av stora it-system i enlighet med unionsrätten på området gränsförvaltning. Det bör också stödja inrättandet av interoperabilitet, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2019/817⁽¹²⁾ och (EU) 2019/818⁽¹³⁾, i medlemsstaterna mellan unionens informationssystem, nämligen in- och utresesystemet, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226⁽¹⁴⁾, Informationssystemet för viseringar (VIS), som inrättats genom förordning (EG) nr 767/2008, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240⁽¹⁵⁾, Eurodac, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013⁽¹⁶⁾, Schengens informationssystem (SIS), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1860⁽¹⁷⁾, (EU) 2018/1861⁽¹⁸⁾ och (EU) 2018/1862⁽¹⁹⁾ och det centraliserade systemet för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816⁽²⁰⁾, för att dessa unionsinformationssystem och uppgifterna i dem ska komplettera varandra. Instrumentet bör också bidra till den nödvändiga utvecklingen på nationell nivå efter det att interoperabilitetskomponenterna, nämligen den europeiska sökportalen, den gemensamma biometriska matchningstjänsten, den gemensamma databasen för identitetsuppgifter och detektorn för multipla identiteter, har genomförts på central nivå.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 312, 7.12.2018, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006 (EUT L 312, 7.12.2018, s. 14).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU (EUT L 312, 7.12.2018, s. 56).

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 17 april 2019 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 1).

- (20) För att utnyttja kunskapen och expertisen hos de decentraliserade byråer som har befogenheter på områdena gränsförvaltning, viseringspolitik och stora it-system bör kommissionen i god tid involvera berörda byråer i arbetet i kommittén för fonderna för inrikes frågor som inrättas genom denna förordning, i synnerhet i början och efter halva tiden av programperioden. När så är lämpligt bör kommissionen också kunna involvera de berörda unionsorganen och unionsbyråerna i övervakningen och utvärderingen, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som får stöd genom instrumentet överensstämmer med relevant unionsregelverk och överenskomna unionsprioriteringar. Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som genomför den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med principerna om delat ansvar och solidaritet mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som representerar de två pelarna i den europeiska gräns- och kustbevakningen.
- (21) I den mån de berörda medlemsstaterna begär det bör instrumentet stödja genomförandet av den hotspot-metod som beskrivs i kommissionens meddelande av den 13 maj 2015 med titeln *En europeisk migrationsagenda*, som godkändes av Europeiska rådet den 25 och 26 juni 2015 och som utvecklas närmare i förordning (EU) 2019/1896. Hotspot-metoden innebär att medlemsstater som står inför oproportionella migrationsutmaningar vid de yttre gränserna kan få operativt stöd. Den erbjuder ett integrerat, övergripande och målinriktat stöd i en anda av solidaritet och delat ansvar. Detta innebär framför allt att medlemsstaterna, när de utarbetar sina program som genomförs inom ramen för delad förvaltning, bör ta hänsyn till de analysverktyg och operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, liksom de utbildningsplaner som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utarbetat, såsom de gemensamma läroplanerna för utbildning av gränskontrollstjänstemän, inklusive de delar i dessa läroplaner som rör de grundläggande rättigheterna och tillgången till internationellt skydd. I syfte att skapa komplementaritet mellan byråns uppgifter och medlemsstaternas ansvar för kontrollen av de yttre gränserna och säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet bör kommissionen i god tid samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om de utkast till program som medlemsstaterna lämnar in, i den mån de omfattas av den byråns befogenheter, i synnerhet vad gäller den verksamhet som finansieras inom ramen för driftsstödet.
- (22) När sårbarheter eller risker identifierats, särskilt efter en Schengenutvärdering i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 ⁽²¹⁾, bör den berörda medlemsstaten, i en anda av solidaritet och delat ansvar för skyddet av de yttre gränserna, på ett tillfredsställande sätt ta itu med frågan genom att med hjälp av medel inom ramen för sitt program genomföra de rekommendationer som antagits i enlighet med den förordningen och i linje med sårbarhetsanalyser som genomförts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med förordning (EU) 2019/1896.
- (23) Instrumentet bör tillhandahålla ekonomiskt stöd till de medlemsstater som fullt ut tillämpar bestämmelserna i Schengenregelverket om de yttre gränserna och viseringar och till de medlemsstater som förbereder sig för fullt deltagande i Schengensamarbetet, och det bör användas av medlemsstaterna på ett sätt som gynnar unionens gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (24) Även om instrumentet stöder medlemsstaters investeringar i gränsförvaltning bör det inte tillhandahålla finansiering för nya permanenta infrastrukturer och byggnader vid de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats. Vid dessa gränser bör dock instrumentet stödja investeringar i mobil infrastruktur för gränskontroll samt underhåll, begränsad uppgradering eller ersättning av den befintliga infrastrukturen som krävs för att fortsatt efterleva Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 ⁽²²⁾.

⁽²¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (25) I enlighet med protokoll nr 5 till 2003 års anslutningsakt om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen bör instrumentet bära de extra kostnader som kan uppkomma vid genomförandet av de särskilda bestämmelserna om sådan transitering i unionens regelverk, det vill säga rådets förordningar (EG) nr 693/2003 ⁽²³⁾ och (EG) nr 694/2003 ⁽²⁴⁾. Behovet av fortsatt ekonomiskt stöd för uteblivna avgifter bör emellertid avgöras av den gällande viseringsordningen mellan unionen och Ryska federationen.
- (26) För att bidra till att det politiska målet för instrumentet uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att deras program inbegriper insatser som främjar samtliga specifika mål för instrumentet och att det genom fördelningen av medel mellan de specifika målen säkerställs att målen kan uppnås.
- (27) I linje med effektivitetsprincipen bör synergier och konsekvens med andra unionsmedel eftersträvas och överlappningar mellan åtgärderna bör undvikas.
- (28) Återvändandet av tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med förordning (EU) 2019/1896. Åtgärder i fråga om återvändande omfattas dock inte av stöd från instrumentet, på grund av dess karaktär och mål, utan omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 ⁽²⁵⁾.
- (29) För att erkänna den viktiga roll som medlemsstaternas tullmyndigheter spelar vid de yttre gränserna och säkerställa att de förfogar över tillräckliga medel för att genomföra sina omfattande uppgifter vid dessa gränser, bör instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning förse dessa nationella myndigheter med tillräckliga medel för att investera i utrustning som ska användas för att utföra tullkontroll samt med utrustning som kan tjäna andra syften utöver tullkontroll, såsom gränskontroll.
- (30) Merparten av tullkontrollutrustningen och de informations- och kommunikationstekniska (IKT) systemen kan vara lika lämplig eller tillfälligtvis lämpa sig för kontroller av efterlevnad av andra unionsrättsakter, såsom bestämmelser om gränsförvaltning, visering eller polissamarbete. Fonden har därför utformats som två kompletterande instrument med olika men kompletterande tillämpningsområden för inköp av utrustning. Å ena sidan kommer instrumentet att tillhandahålla ekonomiskt stöd till utrustning och IKT-system vilkas primära syfte är integrerad gränsförvaltning och som också kan användas på det kompletterande området tullkontroll. Instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning kommer å andra sidan att tillhandahålla ekonomiskt stöd för utrustning med tullkontroll som främsta syfte och denna utrustning kan även användas för ytterligare ändamål, såsom gränskontroller och säkerhet. En sådan uppdelning av rollerna kommer att främja samarbete, som är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltning som föreskrivs i förordning (EU) 2019/1896, och därigenom göra det möjligt för tullmyndigheter och gränsmyndigheter att arbeta tillsammans och maximera unionsbudgetens effekter genom samägande av och interoperabilitet mellan kontrollutrustning.
- (31) Sjögränsövervakning är en av de uppgifter som utförs av kustbevakningen i unionens sjöområde. Nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter är också ansvariga för en lång rad uppgifter som kan omfatta, men inte är begränsade till, sjösäkerhet, säkerhet, sök- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroll, tullkontroll, allmän brottsbekämpning samt miljöskydd. Kustbevakningsuppgifternas breda omfattning innebär att de ingår i olika unionspolitikområden där synergier bör eftersträvas för att uppnå mer ändamålsenliga och effektiva resultat.

⁽²³⁾ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

⁽²⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (32) När medlemsstaterna genomför åtgärder som finansieras genom instrumentet och som är kopplade till sjögränsövervakning bör de ägna särskild uppmärksamhet åt sina internationella skyldigheter avseende sök- och räddningsinsatser till havs. I detta avseende bör det vara möjligt att använda utrustning och system som får stöd genom instrumentet för att hantera sök- och räddningssituationer som kan uppstå under en gränsövervakningsinsats till havs.
- (33) Utöver unionssamarbete vad gäller kustbevakningsuppgifter mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽²⁶⁾, och Europeiska fiskerikontrollbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/473 ⁽²⁷⁾, bör förbättrad samstämmighet mellan verksamheten på det maritima området också uppnås på nationell nivå. Synergier mellan de olika aktörerna i havsmiljön bör vara i linje med strategierna för den europeiska integrerade gränsförvaltningen och sjöfartsskyddet.
- (34) För att stärka den maritima verksamhetens komplementaritet och enhetlighet, undvika dubbelarbete och minska budgetbegränsningarna på ett område med så kostsam verksamhet som det maritima området, bör det även vara möjligt att använda instrumentet för att stödja multifunktionella maritima insatser.
- (35) Utrustning och IKT-system som finansieras genom instrumentet bör även kunna användas för att uppnå målen för Fonden för inre säkerhet, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1149 ⁽²⁸⁾ och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, inrättad genom förordning (EU) 2021/1147. Sådan utrustning och sådana IKT-system bör hållas tillgängliga och insatsfärdiga för en ändamålsenlig och säker gränskontrollverksamhet, och användningen av sådan utrustning och sådana IKT-system för målen i Asyl-, migrations- och integrationsfonden bör vara tidsbegränsad.
- (36) Instrumentet bör, i linje med dess specifika mål, främst gagna unionens interna politik. Samtidigt bör instrumentet, där så är lämpligt, kunna stödja åtgärder i linje med unionens prioriteringar i och i förhållande till tredjeländer. Dessa åtgärder bör genomföras i fullständig synergi och samstämmighet med, och bör komplettera, andra åtgärder utanför unionen som stöds genom unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder. I synnerhet bör sådana åtgärder genomföras på ett sätt som säkerställer fullständig samstämmighet med unionens externa politik, respekterar principen om konsekvens i utvecklingspolitiken och vara i överensstämmelse med de strategiska programplaneringsdokumenten för landet eller regionen i fråga. Sådana åtgärder bör också inriktas på åtgärder som inte är utvecklingsrelaterade, gagna unionens interna politik och överensstämma med den verksamhet som utförs inom unionen. Kommissionen bör i sina halvtids- och efterhandsutvärderingar ägna särskild uppmärksamhet åt genomförandet av åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer.
- (37) Finansiering ur unionens budget bör koncentreras till åtgärder för vilka unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet vad gäller gränsförvaltning och gemensam viseringspolitik samt att skapa en plattform för utveckling av de gemensamma stora it-systemen till stöd för denna politik, bör det ekonomiska stöd som ges inom ramen för denna förordning i synnerhet bidra till att stärka den nationella kapaciteten och unionens kapacitet på dessa områden.
- (38) När mottagarna av unionsfinansieringen främjar åtgärder som stöds genom instrumentet bör de tillhandahålla information på målgruppens språk. För att säkerställa unionsfinansieringens synlighet bör mottagarna av unionsfinansiering hänvisa till dess ursprung när de kommunicerar om åtgärden. Mottagarna bör i detta syfte säkerställa att unionens emblem finns med på, och unionens ekonomiska stöd uttryckligen nämns i, allt kommunikationsmaterial som riktar sig till medierna och allmänheten.

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/473 av den 19 mars 2019 om Europeiska fiskerikontrollbyrån (EUT L 83, 25.3.2019, s. 18).

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1149 av den 7 juli 2021 om inrättande av Fonden för inre säkerhet (se sidan 94 i detta nummer av EUT).

- (39) Det bör vara möjligt för kommissionen att använda finansiella medel inom ramen för instrumentet för att främja bästa praxis och utbytet av information avseende genomförandet av instrumentet.
- (40) Kommissionen bör offentliggöra information om stödet från den tematiska delen genom direkt eller indirekt förvaltning i god tid och bör uppdatera sådan information vid behov. Det bör vara möjligt att sortera uppgifterna per specifikt mål, stödmottagarens namn, det belopp för vilket ett rättsligt åtagande görs och åtgärdens art och ändamål.
- (41) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på områdena gränsförvaltning och viseringspolitik, om det finns en tydlig risk för att den medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket om gränsförvaltning och viseringspolitik, inbegripet vad gäller skyldigheter i fråga om grundläggande rättigheter, eller om brister har konstaterats på det relevanta området i en utvärderingsrapport inom ramen för Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism som fastställs i förordning (EU) nr 1053/2013, kan det anses att medlemsstaten inte följer relevant unionsregelverk, även i fråga om användningen av driftsstöd inom ramen för instrumentet.
- (42) Fonden bör säkerställa att medel fördelas på ett rättvist och transparent sätt i syfte att uppfylla de mål som anges i denna förordning. I syfte att tillgodose kraven på transparens bör kommissionen offentliggöra information om de årliga och fleråriga arbetsprogrammen för den tematiska delen. I enlighet med förordning (EU) 2021/1060 bör varje medlemsstat inom sex månader från godkännandet av dess program säkerställa att det finns en webbplats tillgänglig med information om dess program, som omfattar programmets mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter och resultat.
- (43) I denna förordning bör man ange de initiala beloppen för medlemsstaternas program, som består av fasta belopp enligt bilaga I och ett belopp som beräknas på grundval av de kriterier som fastställs i den bilagan och som återspeglar land- och sjögränsavsnittens längd och påverkansgrader, arbetsbördan vid flygplatser och konsulat samt antalet konsulat. Mot bakgrund av de särskilda behoven i de medlemsstater som hade flest asylansökningar per capita 2018 och 2019 bör man höja de fasta beloppen för Cypern, Malta och Grekland.
- (44) De initiala beloppen för medlemsstaternas program bör ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att beakta förändringar av utgångsläget, såsom trycket på de yttre gränserna och arbetsbördan vid de yttre gränserna och på konsulaten, bör ett tilläggsbelopp att tilldelas medlemsstaterna vid halva tiden av programplaneringsperioden, som bör baseras på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna, i enlighet med bilaga I, med hänsyn till sina programs genomförandegrad.
- (45) Kommissionen bör genomföra en halvtidsutvärdering av denna förordning. Den halvtidsöversynen bör användas för att bedöma instrumentets ändamålsenlighet och unionsmervärde och ge en transparent översikt över hur instrumentet har genomförts.
- (46) Eftersom utmaningarna på området gränsförvaltning och viseringspolitik ständigt förändras, är det nödvändigt att anpassa tilldelningen av medel till de förändrade prioriteringarna för viseringspolitiken och gränsförvaltningen, bland annat ändringar till följd av ett ökat tryck vid gränsen, samt ett behov av att kanalisera finansieringen till de prioriteringar som ger det största unionsmervärdet. För att reagera på akuta behov och förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort unionsmervärde, bör en del av finansieringen regelbundet att anslås, genom en tematisk del, till särskilda åtgärder, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer. Den tematiska delen ger flexibilitet i förvaltningen av instrumentet och skulle även kunna genomföras via medlemsstaternas program.

- (47) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sitt programanslag för att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.
- (48) Instrumentet bör bidra till att täcka driftskostnaderna som har samband med gränsförvaltningen, den gemensamma viseringspolitiken och de stora it-systemen för att göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla den kapacitet som är avgörande för unionen som helhet. Detta bidrag bör bestå av full ersättning för specifika kostnader som har samband med instrumentets mål och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.
- (49) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för instrumentet kan tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver det ursprungliga anslaget. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder med unionsmervärde som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller åtgärder som behövs för att hantera utveckling inom unionen som kräver att ytterligare medel görs tillgängliga för en eller flera medlemsstater, såsom förvärv via medlemsstaternas program av teknisk utrustning som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån behöver för att bedriva sin insatsverksamhet, modernisering av handläggningen av viseringsansökningar, utveckling av stora it-system och inrättande av interoperabilitet mellan systemen. Kommissionen bör fastställa dessa särskilda åtgärder i dess arbetsprogram.
- (50) För att komplettera genomförandet av instruments politiska mål på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör instrumentet också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom instrumentets tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.
- (51) För att stärka unionens kapacitet att omedelbart hantera, brådskande och särskilda behov vid en nödsituation, såsom en stor eller oproportionell tillströmning av tredjelandsmedborgare, i synnerhet vid de gränsavschnitt som tilldelats en hög eller kritisk påverkansgrad enligt förordning (EU) 2019/1896, eller andra situationer där det vederbörligen har motiverats att omedelbara åtgärder vid de yttre gränserna behövs, bör det vara möjligt att tillhandahålla bistånd i nödsituationer i enlighet med de regler som fastställs i den här förordningen.
- (52) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela instrumentets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel⁽²⁹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförordningen. Det särskilda referensbelopp som tilldelas instrumentet ökas med ett tilläggsbelopp på 1 miljard EUR i 2018 års priser i enlighet med bilaga II till rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093⁽³⁰⁾.
- (53) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽³¹⁾ (*budgetförordningen*) är tillämplig på instrumentet. I budgetförordningen fastställs regler för genomförande av unionens budget, inklusive regler för bidrag, priser, upphandling, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter.
- (54) För att åtgärder ska kunna genomföras inom ramen för delad förvaltning bör instrumentet ingå som en del av ett enhetligt ramverk som består av den här förordningen, budgetförordningen och förordning (EU) 2021/1060.

⁽²⁹⁾ EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 28.

⁽³⁰⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (55) Genom förordning (EU) 2021/1060 inrättas en ram för åtgärder under Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och där anges regler för programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av unionsmedel som genomförs inom ramen för delad förvaltning. Dessutom är det nödvändigt att specificera målen för instrumentet vad gäller gränsförvaltning och viseringspolitik i den här förordningen samt att fastställa särskilda bestämmelser om åtgärder som kan finansieras enligt instrumentet.
- (56) Ett förfinansieringssystem för instrumentet föreskrivs i förordning (EU) 2021/1060, och en särskild förfinansieringsnivå fastställs i den här förordningen. För att säkerställa att det är möjligt att reagera snabbt i nödsituationer är det lämpligt att dessutom fastställa en särskild förfinansieringsnivå för bistånd i nödsituationer. Förfinansieringssystemet bör säkerställa att medlemsstater har tillräckliga medel för att ge stöd till bidragsmottagarna från början av genomförandet av deras program.
- (57) Valet av finansieringstyp och genomförandemetod inom ramen för denna förordning bör göras utifrån vad som är bäst för att uppnå åtgärdernas specifika mål och åstadkomma resultat, med särskild hänsyn till kostnader för kontroller, administrativa bördor och risken för bristande efterlevnad. Vid detta val bör användningen av enhetsbelopp, schablonsatser, enhetskostnader och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna enligt vad som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen övervägas.
- (58) I enlighet med artikel 193.2 i budgetförordningen får bidrag tilldelas för redan inledda åtgärder, om sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknades. Kostnader som hänförs till tiden före den dag då bidragsansökan lämnades in är emellertid inte berättigande till unionsfinansiering, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall. För att undvika avbrott i unionsstödet som skulle kunna inverka negativt på unionens intressen bör det vara möjligt att under en begränsad tidsperiod i början av den fleråriga budgetramen 2021–2027 betrakta kostnader som berättigande till unionsfinansiering från och med den 1 januari 2021 om de uppkommit med avseende på åtgärder som stöds genom den här förordningen under direkt förvaltning och som redan har inletts, även om dessa kostnader uppkom innan bidragsansökan eller begäran om bistånd lämnades in.
- (59) För att i största möjliga utsträckning utnyttja modellen för samordnad granskning (*single audit*) är det lämpligt att fastställa specifika bestämmelser om kontroll och revision av projekt i vilka internationella organisationer, vilkas interna kontrollsystem har bedömts positivt av kommissionen, är stödmottagare. För sådana projekt bör de förvaltande myndigheterna kunna begränsa sina förvaltningskontroller, förutsatt att stödmottagaren i god tid tillhandahåller alla nödvändiga data och all nödvändig information om projektets fortskridande och om de underliggande utgifternas stödberättigande. Om ett projekt som genomförs av en sådan internationell organisation har valts ut för revision bör revisionsmyndigheten kunna utföra sitt arbete i linje med principerna i den internationella standarden för närliggande tjänster (SNT) 4400, *Uppdrag att utföra granskning enligt särskild överenskommelse rörande finansiell information*.
- (60) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁽³²⁾ samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95⁽³³⁾, (Euratom, EG) nr 2185/96⁽³⁴⁾ och (EU) 2017/1939⁽³⁵⁾ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, avseende påförande administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att göra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens finansiella intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁵⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽³⁶⁾. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar motsvarande rättigheter. Medlemsstaterna bör samarbeta fullt ut och ge unionens institutioner, organ och byråer allt det stöd som behövs för att skydda unionens ekonomiska intressen.

- (61) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten.
- (62) Enligt rådets beslut 2013/755/EU⁽³⁷⁾ är personer och enheter i utomeuropeiska länder eller territorier berättigade till finansiering, med förbehåll för instrumentets regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.
- (63) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 med titeln *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras program beaktar framväxande hot som de yttersta randområdena ställs inför. Instrumentet bör stödja dessa medlemsstater med tillräckliga resurser för att hjälpa de yttersta randområdena när så är lämpligt.
- (64) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽³⁸⁾ bör instrumentet utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Dessa krav bör när så är lämpligt innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering av instrumentets faktiska konsekvenser. För att mäta instrumentets resultat bör indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av instrumentets specifika mål. Indikatorerna bör vara både kvalitativa och kvantitativa.
- (65) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringarna i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet, antaget inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring⁽³⁹⁾ och åtagandet avseende Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, bör åtgärderna inom ramen för denna förordning bidra till uppnåendet av det övergripande målet att 30 % av alla utgifter i den fleråriga budgetramen ska användas för integreringen av klimatmål och till ambitionen att 7,5 % av budgeten ska vara utgifter för biologisk mångfald 2024 och 10 % 2026 och 2027, samtidigt som man beaktar de befintliga överlappningarna mellan klimatmålen och målen för biologisk mångfald. I detta sammanhang bör instrumentet stödja verksamhet som respekterar unionens normer och prioriteringar för klimatet och miljön och inte orsakar någon betydande skada för miljömålen i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁽³⁷⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽³⁸⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁹⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (66) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ⁽⁴¹⁾ och alla akter som gäller för programperioden 2014–2020 bör fortsätta att gälla för program och projekt som stöds genom instrumentet under programperioden 2014–2020. Eftersom genomförandet av förordning (EU) nr 514/2014 överlappar den programperiod som den här förordningen avser, och för att säkerställa kontinuitet i genomförandet av vissa projekt som godkänts enligt den förordningen, bör bestämmelser om etappindelning av projekt fastställas. Varje enskild etapp i ett projekt bör genomföras i enlighet med reglerna för den programperiod under vilken projektet finansieras.
- (67) Genom indikatorer och finansiell rapportering bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka instrumentets genomförande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2021/1060 och den här förordningen. Från och med 2023 bör medlemsstaterna lämna in årliga prestationsrapporter till kommissionen om det senaste räkenskapsåret. Dessa rapporter bör innehålla information om genomförandet av medlemsstaternas program. Medlemsstaterna bör även lämna in sammanfattningar av dessa rapporter till kommissionen. Kommissionen bör översätta dessa sammanfattningar till alla unionens officiella språk och offentliggöra dem på sin webbplats tillsammans med länkar till medlemsstaternas webbplatser som avses i förordning (EU) 2021/1060.
- (68) I syfte att komplettera och ändra icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder i bilaga III, förteckningen över åtgärder som berättigar till högre medfinansieringsgrader i bilaga IV, driftsstöd i bilaga VII samt vidareutvecklingen av övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (69) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴²⁾. Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av genomförandeaakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt skyldigheter som gäller tillhandahållandet av information till kommissionen, och det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeaakter som avser närmare arrangemang för tillhandahållandet av information till kommissionen inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur. Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeaakter om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på sådana åtgärders natur och ändamål är nödvändigt av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (70) En medlemsstat bör inte samtidigt delta i instrumentet och i ett av unionens tillfälliga finansieringsinstrument som hjälper de bidragsmottagande medlemsstaterna att finansiera bland annat åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.
- (71) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polisarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (EUT L 150, 20.5.2014, s. 112).

⁽⁴²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (72) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁴³⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och B i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁴⁴⁾.
- (73) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁴⁵⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁴⁶⁾.
- (74) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁴⁷⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁴⁸⁾.
- (75) I syfte att närmare ange arten av och formerna för deltagandet i instrumentet för länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket bör ytterligare överenskommelser ingås mellan unionen och dessa länder i enlighet med relevanta bestämmelser i deras respektive associeringsavtal. Sådana överenskommelser bör utgöra internationella avtal i den mening som avses i artikel 218 i EUF-fördraget. I syfte att minimera eventuella tidsglapp mellan den tidpunkt då instrumentet blir bindande för det berörda landet och överenskommelsernas ikraftträdande bör förhandlingarna om sådana överenskommelser inledas så snart som möjligt efter respektive lands underrättelse till rådet och kommissionen om sitt beslut att godta innehållet i instrumentet och genomföra det i sin interna rättsordning. Sådana överenskommelser bör ingås efter ett skriftligt meddelande från det berörda landet efter fullgörandet av alla dess interna krav.
- (76) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

⁽⁴³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁴⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁴⁵⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁶⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁸⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (77) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁽⁴⁹⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (78) Det är lämpligt att anpassa tillämpningsperioden för denna förordning till tillämpningsperioden för förordning (EU, Euratom) 2020/2093.
- (79) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd på det relevanta politikområdet och göra det möjligt att påbörja genomförandet från och med början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft och bör tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning inrättas instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (*instrumentet*) som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning (*fonden*) för perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

Denna förordning inrättar fonden tillsammans med förordning (EU) 2021/1077 för perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

I denna förordning fastställs instrumentets politiska mål, instrumentets specifika mål och åtgärderna för att genomföra dessa specifika mål, budgeten för perioden 1 januari 2021–31 december 2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *gränsövergångsställe*: gränsövergångsställe enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) 2016/399.
2. *européisk integrerad gränsförvaltning*: europeisk integrerad gränsförvaltning som avses i artikel 3 i förordning (EU) 2019/1896.
3. *yttre gränser*: yttre gränser enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/399 och inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.
4. *yttre gränssnitt*: yttre gränssnitt enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EU) 2019/1896.
5. *hotspot-område*: hotspot-område enligt definitionen i artikel 2.23 i förordning (EU) 2019/1896.
6. *inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats*:
 - a) den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,

⁽⁴⁹⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- b) den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som enligt respektive anslutningsakt ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut, men för vilka det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar dem att tillämpa detta regelverk fullt ut ännu inte har trätt i kraft.
7. *nödsituation*: en situation som är resultatet av akut och exceptionellt högt tryck, där ett stort eller oproportionellt antal tredjelandsmedborgare har passerat, passerar eller väntas passera en eller flera medlemsstaters yttre gränser eller där incidenter i samband med olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet inträffar vid en eller flera medlemsstaters yttre gränser, och dessa incidenter har en avgörande påverkan på gränssäkerheten i en omfattning som äventyrar Schengenområdets funktion, eller någon annan situation där det har varit vederbörligen motiverat med omedelbara åtgärder vid de yttre gränserna, inom ramen för instrumentets mål.
8. *särskilda åtgärder*: transnationella eller nationella projekt som ger ett unionsmervärde i enlighet med instrumentets mål, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få tilläggsanslag till sina program.
9. *driftsstöd*: en del av en medlemsstats anslag som kan användas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tillhandahålla de tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.
10. *unionsåtgärder*: gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen som genomförs i enlighet med instrumentets mål.

Artikel 3

Instrumentets mål

1. Instrumentet är en del av fonden, och som sådant är dess politiska mål att säkerställa en stark och effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, och därigenom bidra till att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet i unionen, och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen samt fullt ut respektera det relevanta unionsregelverket och unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden som härrör från de internationella instrument som de är part i.
2. Inom ramen för det politiska mål som anges i punkt 1 ska instrumentet bidra till att följande specifika mål uppnås:
- a) Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmar.
- b) Stödja den gemensamma viseringspolitiken för att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt avseende utfärdandet av viseringar och underlätta lagligt resande, och samtidigt bidra till att förhindra migrations- och säkerhetsrisker.
3. Inom ramen för de specifika mål som anges i punkt 2 ska instrumentet genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 4

Icke-diskriminering och respekt för grundläggande rättigheter

Åtgärder som finansieras inom ramen för instrumentet ska genomföras i fullständig överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i unionens regelverk, stadgan och med unionens internationella åtaganden vad gäller grundläggande rättigheter, särskilt genom att säkerställa överensstämmelse med principen om icke-diskriminering och principen om *non-refoulement*.

Artikel 5

Stödets tillämpningsområde

1. Inom ramen för dess mål och i enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska instrumentet särskilt stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.

För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att ändra förteckningen över åtgärder i bilaga III i syfte att lägga till nya åtgärder.

2. För att uppnå dess mål får instrumentet, i linje med unionens prioriteringar, när det är lämpligt stödja åtgärder i och i förhållande till tredjeländer som avses i bilaga III i enlighet med artikel 20.

3. Vad gäller åtgärder i och i förhållande till tredjeländer ska kommissionen och medlemsstaterna tillsammans med Europeiska utrikestjänsten, i enlighet med sina respektive ansvarsområden, säkerställa samordning med unionens relevanta politik, strategier och instrument. De ska i synnerhet säkerställa att åtgärder i och i förhållande till tredjeländer

- a) utförs i synergi och samstämmighet med andra åtgärder utanför unionen som stöds genom andra unionsinstrument,
- b) är samstämmiga med unionens externa politik, respekterar principen om konsekvens i utvecklingspolitiken och överensstämmer med de strategiska programplaneringsdokumenten för regionen eller landet i fråga,
- c) inriktas på åtgärder som inte är utvecklingsrelaterade, och
- d) tjänar unionens intressen när det gäller dess interna politik och överensstämmer med verksamheter som vidtas inom unionen.

4. Följande åtgärder ska inte vara stödberättigande:

- a) Åtgärder som avses i punkt 1 a i bilaga III och som vidtas vid de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.
- b) Åtgärder i samband med tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) 2016/399.
- c) Åtgärder vars huvudsyfte är tullkontroll.

Genom undantag från första stycket kan, om en nödsituation inträffar, åtgärder som avses i första stycket anses vara stödberättigande.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

gemensamma bestämmelser

Artikel 6

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls genom instrumentet ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att tillföra ett unionsmervärde till uppnåendet av instrumentets mål.

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls genom instrumentet och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta åtgärder, politik och prioriteringar, och att det kompletterar stöd som tillhandahålls genom övriga unionsinstrument.

3. Instrumentet ska genomföras inom ramen för direkt, delad eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 första stycket a, b och c i budgetförordningen.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av instrumentet för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 ska vara 5 241 000 000 EUR i löpande priser.
2. Till följd av den programspecifika justering som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ska det belopp som anges i punkt 1 i den här artikeln höjas med ett ytterligare anslag på 1 000 000 000 EUR i 2018 års fasta priser såsom anges i bilaga II till den förordningen.
3. Finansieringsramen ska användas enligt följande:
 - a) 3 668 000 000 EUR ska anslås till medlemsstaternas program, varav 200 568 000 EUR ska anslås till den särskilda transiteringsordning som avses i artikel 17.
 - b) 1 573 000 000 EUR ska anslås till den tematiska del som avses i artikel 8.
4. Det tilläggsanslag som avses i punkt 2 ska anslås till den tematiska del som avses i artikel 8.
5. På kommissionens initiativ ska upp till 0,52 % av finansieringsramen anslås till tekniskt stöd som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2021/1060 för genomförande av instrumentet.
6. I enlighet med de relevanta bestämmelserna i deras respektive associeringsavtal ska arrangemang utarbetas för att ange arten av och formerna för deltagandet i instrumentet för de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Så snart som möjligt efter det att det berörda landet anmält sitt beslut att godta innehållet i instrumentet och genomföra det i sin interna rättsordning, i enlighet med det relevanta associeringsavtalet, ska kommissionen lägga fram en rekommendation för rådet om att inleda förhandlingar om dessa arrangemang enligt artikel 218.3 i EUF-fördraget. När rådet mottar rekommendationen ska det utan dröjsmål agera för att besluta om bemyndigande att inleda dessa förhandlingar. De ekonomiska bidragen från dessa länder ska läggas till de totala tillgängliga medel från den finansieringsram som avses i punkt 1.
7. I enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2021/1060 får upp till 5 % av den ursprungliga tilldelningen till en medlemsstat från någon av fonderna enligt den förordningen med delad förvaltning överföras till instrumentet med direkt eller indirekt förvaltning på medlemsstaternas begäran. Kommissionen ska förvalta dessa medel direkt i enlighet med artikel 62.1 första stycket a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i det stycket. Dessa medel ska användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser om genomförandet av den tematiska delen

1. Det belopp som avses i artikel 7.3 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt via en tematisk del genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Med tanke på instrumentets interna natur ska den tematiska delen främst gagna unionens interna politik i enlighet med de specifika mål som anges i artikel 3.2.

Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess komponenter, nämligen

- a) särskilda åtgärder,
- b) unionsåtgärder, och
- c) bistånd i nödsituationer som avses i artikel 25.

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ, som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2021/1060, ska också få stöd från det belopp som avses i artikel 7.3 b i den här förordningen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska gå till prioriteringar som har ett stort unionsmervärde eller användas för att tillmötesgå akuta behov, i linje med de överenskomna unionsprioriteringar som återspeglas i bilaga II, inbegripet behovet av att skydda de yttre gränserna och förebygga och upptäcka gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna, i synnerhet smuggling av migranter och människohandel, och irreguljär invandring, samt att effektivt hantera migrationsströmmar och stödja den gemensamma viseringspolitiken.

Den finansiering som avses i första stycket i denna punkt ska, med undantag av finansiering som används för bistånd i nödsituationer i enlighet med artikel 25, enbart stödja de åtgärder som förtecknas i bilaga III.

3. Kommissionen ska föra en dialog med civilsamhällesorganisationer och relevanta nätverk, i synnerhet i syfte att utarbeta och utvärdera arbetsprogrammen för unionsåtgärder som finansieras genom instrumentet.

4. När finansiering från den tematiska delen tillhandahålls medlemsstaterna genom direkt eller indirekt förvaltning, ska kommissionen säkerställa att projekt inte väljs ut om de påverkas av ett av kommissionen utfärdat motiverat yttrande med avseende på överträdelseförfaranden enligt artikel 258 i EUF-fördraget som föranleder tvivel om utgifternas laglighet och korrekthet eller för projektens prestation.

5. Om finansiering från den tematiska delen genomförs genom delad förvaltning ska den berörda medlemsstaten säkerställa att, och kommissionen bedöma om, vid tillämpning av artiklarna 23 och 24.2 i förordning (EU) 2021/1060, de planerade åtgärderna inte påverkas av ett av kommissionen utfärdat motiverat yttrande med avseende på överträdelseförfaranden enligt artikel 258 i EUF-fördraget som föranleder tvivel om utgifternas laglighet och korrekthet eller åtgärdernas prestation.

6. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ska avsättas till den tematiska delen.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 110 i budgetförordningen för den tematiska delen, i vilka det anges vilka mål och åtgärder som ska stödjas och belopp fastställs för var och en av de komponenter som avses i punkt 1 andra stycket i den här artikeln. Finansieringsbesluten kan vara årliga eller fleråriga och får omfatta en eller flera komponenter i den tematiska del som avses i punkt 1 andra stycket i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 32.3 i den här förordningen.

8. Kommissionen ska säkerställa att fördelningen av medel bland de specifika mål som anges i artikel 3.2 är rättvis och transparent. Kommissionen ska rapportera om användningen och fördelningen av den tematiska delen mellan de komponenter som avses i punkt 1 andra stycket i den här artikeln, inbegripet om det stöd som tillhandahålls åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer inom ramen för unionsåtgärderna.

9. Efter antagandet av ett finansieringsbeslut som avses i punkt 7 får kommissionen ändra medlemsstaternas program i enlighet med detta.

AVSNITT 2

stöd och genomförande inom ramen för delad förvaltning

Artikel 9

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på det belopp som avses i artikel 7.3 a, och på de tilläggsmedel som ska genomföras inom ramen för delad förvaltning i enlighet med det finansieringsbeslut för den tematiska del som avses i artikel 8.

2. Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras inom ramen för delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen och förordning (EU) 2021/1060.

*Artikel 10***Budgetmedel**

1. Det belopp som avses i artikel 7.3 a ska preliminärt tilldelas medlemsstaternas program enligt följande:
 - a) 3 057 000 000 EUR i enlighet med bilaga I.
 - b) 611 000 000 EUR för justering av de tilldelningar till medlemsstaternas program som avses i artikel 14.1.
2. Om det belopp som anges i punkt 1 b i denna artikel inte tilldelas fullt ut får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 7.3 b.

*Artikel 11***Förfinansiering**

1. I enlighet med artikel 90.4 i förordning (EU) 2021/1060 ska förfinansieringen för instrumentet, om medel finns tillgängliga, betalas i årliga delbetalningar före den 1 juli varje år enligt följande:
 - a) 2021: 4 %.
 - b) 2022: 3 %.
 - c) 2023: 5 %.
 - d) 2024: 5 %.
 - e) 2025: 5 %.
 - f) 2026: 5 %.
2. Om en medlemsstats program antas efter den 1 juli 2021 ska de första delbetalningarna utbetalas det år då det antas.

*Artikel 12***Medfinansieringsgrader**

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.
3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för sådana åtgärder som anges i bilaga IV.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd, inklusive den särskilda transiteringsordning som avses i artikel 17.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna i enlighet med artikel 85.2 eller 85.3 i förordning (EU) 2018/1240.
6. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer som avses i artikel 25.
7. Bidraget från unionsbudgeten får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för tekniskt stöd på initiativ av medlemsstaterna inom de gränser som anges i artikel 36.5 b vi i förordning (EU) 2021/1060.
8. Genom kommissionens beslut om godkännande av en medlemsstats program ska medfinansieringsgraden och det maximala stödbeloppet från instrumentet fastställas för de typer av åtgärder som täcks av det bidrag som avses i punkterna 1–7.

9. I kommissionens beslut om godkännande av en medlemsstats program ska det för varje typ av åtgärd fastställas huruvida medfinansieringsgraden ska tillämpas avseende:

- a) Det totala bidraget, inbegripet offentliga och privata bidrag.
- b) Enbart offentliga bidrag.

Artikel 13

Medlemsstaternas program

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i dess program är förenliga med och svarar mot unionens prioriteringar och utmaningar på området gränsförvaltning och viseringspolitik, och att de är helt i enlighet med relevant unionsregelverk och unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden som härrör från de internationella instrument som de är part i. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II verkligen beaktas i dessa program.

Med tanke på instrumentets interna natur ska medlemsstaternas program främst gagna unionens interna politik i enlighet med de specifika mål som anges i artikel 3.2 i denna förordning.

Kommissionen ska bedöma medlemsstaternas program i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2021/1060.

2. Inom de medel som tilldelas i artikel 10.1, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln, ska varje medlemsstat i sitt program tilldela minst 10 % till det specifika mål som anges i artikel 3.2 b.

3. En medlemsstat får tilldela mindre än den lägsta procentsats som avses i punkt 2 endast om medlemsstaten i sitt program lämnar en ingående redogörelse för varför tilldelning av medel under den nivån inte skulle äventyra uppnåendet av det avsedda målet.

4. Kommissionen ska säkerställa att kunskapen och expertisen hos berörda decentraliserade byråer, i synnerhet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, eu-Lisa och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 168/2007⁽⁵⁰⁾, beaktas utifrån deras behörighetsområden, i ett tidigt skede och i god tid, vid utarbetandet av medlemsstaternas program.

5. Kommissionen ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om de åtgärder som omfattas av driftsstöd för att säkerställa konsekvens och komplementaritet mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns respektive medlemsstaternas åtgärder i fråga om gränsförvaltning, för att undvika dubbelfinansiering och uppnå kostnadseffektivitet. Kommissionen ska vid behov samråda med eu-Lisa om de åtgärder som omfattas av driftsstöd för vilka eu-Lisa har särskild expertis i enlighet med sitt mandat.

6. Kommissionen får när så är lämpligt involvera berörda decentraliserade byråer, inbegripet de som avses i punkt 4, i de övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av instrumentet är förenliga med relevant unionsregelverk och överenskomna unionsprioriteringar.

7. Efter antagandet av rekommendationer inom denna förordnings tillämpningsområde i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 och utfärdandet av rekommendationer inom ramen för sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2019/1896, ska den berörda medlemsstaten, tillsammans med kommissionen, utreda det lämpligaste sättet att följa dessa rekommendationer med stöd av instrumentet.

8. Kommissionen ska när så är lämpligt involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i processen med att utreda det lämpligaste sättet att följa de rekommendationer som avses i punkt 7 med stöd av instrumentet. I detta sammanhang får kommissionen vid behov utnyttja andra unionsorgans och unionsbyråers expertis avseende specifika frågor som omfattas av deras befogenhetsområden.

⁽⁵⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (EUT L 53, 22.2.2007, s. 1).

9. Vid genomförandet av punkt 7 ska den berörda medlemsstaten i sitt program prioritera genomförandet av åtgärder för att avhjälpa eventuella konstaterade brister, framför allt åtgärder för att avhjälpa allvarliga brister och bedömningar av bristande efterlevnad.

10. Vid behov ska den berörda medlemsstatens program ändras i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2021/1060 för att beakta de rekommendationer som avses i punkt 7 i den här artikeln.

11. I samarbete och samråd med kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med den byråns befogenhetsområden, får den berörda medlemsstaten omfördela medel inom sitt program, inklusive de medel som programplanerats för driftsstöd, i syfte att följa de rekommendationer som avses i punkt 7 om dessa rekommendationer har ekonomiska följder.

12. Om en medlemsstat beslutar att genomföra ett projekt tillsammans med eller i ett tredjeland, med stöd från instrumentet, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet godkänns.

13. När en medlemsstat beslutar att genomföra en åtgärd tillsammans med eller i förhållande till ett tredjeland med stöd från instrumentet med anknytning till övervakning, upptäckt, identifiering, spårning, förebyggande och förhindrande av olaglig gränspassage i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa irreguljär invandring och gränsöverskridande brottslighet eller i syfte att bidra till att skydda migranter och att bidra till att rädda migranternas liv, ska den medlemsstaten säkerställa att den har meddelat kommissionen om alla bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med det tredjelandet i enlighet med artikel 76.3 i förordning (EU) 2019/1896.

14. När det gäller utrustning, bland annat transportmedel, och IKT-system som krävs för effektiv och säker gränskontroll, inbegripet för sök- och räddningsinsatser, och som förvärvats med stöd av instrumentet ska

- a) medlemsstaterna säkerställa att de standarder som fastställs i enlighet med artiklarna 16 och 64 i förordning (EU) 2019/1896 efterlevs när de inleder förfaranden för att förvärva den utrustning och de IKT-system som ska utvecklas med stöd av instrumentet,
- b) all storskalig operativ utrustning för gränsförvaltning, såsom luft- eller havsburna transportmedel och luft- eller havsburen övervakning, som medlemsstaterna förvärvat registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa den utrustningen till förfogande i enlighet med artikel 64.9 i förordning (EU) 2019/1896.
- c) De får även användas på följande kompletterande områden: tullkontroll, multifunktionella maritima insatser och för att uppnå målen för Fonden för inre säkerhet och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden.
- d) Medlemsstaterna ska, för att stödja en enhetlig planering av kompetensutvecklingen för den europeiska gräns- och kustbevakningen och en eventuell användning av gemensam upphandling, som en del av den rapportering som görs enligt kravet i artikel 29, informera kommissionen om den tillgängliga fleråriga planeringen för den utrustning som de planerar att förvärva inom ramen för instrumentet, och kommissionen ska översända den informationen till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Utrustning och IKT-system som avses i första stycket ska vara berättigade till ekonomiskt stöd från instrumentet endast om kravet i första stycket a är tillgodosett.

Vid tillämpningen av första stycket c ska utrustning och IKT-system hållas tillgängliga och insatsfärdiga för ändamålsenlig och säker gränskontrollverksamhet. Användningen av utrustning inom de kompletterande områden som avses i första stycket c ska inte överstiga 30 % av den sammanlagda period som utrustningen används. IKT-system som utvecklas för tillämpningen av första stycket c ska tillhandahålla data och tjänster till gränsförvaltningssystem på nationell nivå eller unionsnivå. Medlemsstaterna ska i den årliga prestationsrapporten informera kommissionen om användning för flera ändamål som avses i första stycket c och om den plats där den multifunktionella utrustningen och IKT-systemen används.

15. När medlemsstater genomför åtgärder inom ramen för instrumentet ska de ägna särskild uppmärksamhet åt sina internationella skyldigheter vad gäller sök- och räddningsinsatser till havs. Utrustning och IKT-system som avses i punkt 14 första stycket a–d får användas för sök- och räddningsinsatser i situationer som kan uppstå under gränsövervakningsinsatser till havs.

16. Utbildning på området gränsförvaltning som utförs med stöd från instrumentet ska grundas på relevanta harmoniserade och kvalitetssäkrade europeiska standarder för gemensam utbildning för gräns- och kustbevakning, i synnerhet de gemensamma läroplaner som avses i artikel 62.6 i förordning (EU) 2019/1896.

17. Medlemsstaterna ska i synnerhet eftersträva de åtgärder som förtecknas i bilaga IV i sina program. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter och för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att ändra förteckningen över åtgärder som berättigar till högre medfinansieringsgrader i bilaga IV.

18. Programplanering som avses i artikel 22.5 i förordning (EU) 2021/1060 ska grundas på de interventionstyper som anges i tabell 1 i bilaga VI till den här förordningen och ska innehålla en preliminär uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention inom varje specifikt mål som anges i artikel 3.2 i den här förordningen.

Artikel 14

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024 tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i enlighet med de kriterier som avses i punkterna 1 c och 2–10 i bilaga I. Tilldelningen ska grunda sig på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna för de kriterier som avses i punkterna 1 c och 2–10 i bilaga I. Finansieringen ska gälla från och med den 1 januari 2025.

2. Om minst 10 % av det ursprungliga anslaget för ett program som avses i artikel 10.1 a i denna förordning inte har täckts av betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 91 i förordning (EU) 2021/1060 ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för dess program som avses i artikel 10.1 b i den här förordningen.

3. Vid tilldelningen av medel från den tematiska del som avses i artikel 8 i denna förordning från och med den 1 januari 2025 ska kommissionen beakta de framsteg som gjorts av medlemsstaterna för att uppnå delmålen i den prestationsram som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2021/1060 och konstaterade brister i genomförandet.

Artikel 15

Särskilda åtgärder

1. En medlemsstat får ta emot finansiering för särskilda åtgärder utöver sin tilldelning enligt artikel 10.1, förutsatt att den finansieringen därefter är öronmärkt som sådan i dess program och används till att bidra till genomförandet av instrumentets mål.

2. Finansieringen för särskilda åtgärder får inte användas för andra åtgärder i medlemsstatens program, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av medlemsstatens program.

Artikel 16

Driftsstöd

1. En medlemsstat får använda upp till 33 % av det belopp som tilldelats dess program genom instrumentet för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tillhandahålla de tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.

2. När en medlemsstat använder driftsstöd ska den följa relevant unionsregelverk.
3. En medlemsstat ska i sitt program och i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 29 förklara hur användningen av driftsstöd kommer att bidra till att instrumentets mål uppnås. Innan kommissionen godkänner medlemsstatens program ska den bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har meddelat sin avsikt att använda driftsstöd, efter samråd med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och, när så är lämpligt, eu-Lisa, inom dessa byråers befogenhetsområden i enlighet med artikel 13.4, och med beaktande av den information som dessa medlemsstater har tillhandahållit och, i tillämpliga fall, information som finns tillgänglig till följd av Schengenutvärderingar och sårbarhetsanalyser, inklusive rekommendationer som gjorts efter Schengenutvärderingarna och sårbarhetsanalyserna.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 c ska driftsstödet fokuseras på åtgärder som täcks av utgifter som anges i bilaga VII.
5. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att ändra bilaga VII med avseende på utgifter som berättigar till driftsstöd.

Artikel 17

Driftsstöd för den särskilda transiteringsordningen

1. Instrumentet ska ge stöd för att täcka uteblivna avgifter för transitviseringar och ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av systemet med förenklad transitering i enlighet med förordningarna (EG) nr 693/2003 och (EG) nr 694/2003.
2. De medel som Litauen har tilldelats för den särskilda transiteringsordningen i enlighet med artikel 7.3 a ska göras tillgängliga som ytterligare driftsstöd för Litauen, inbegripet för investeringar i infrastruktur, i enlighet med de utgifter som berättigar till driftsstöd inom dess program som avses i bilaga VII.
3. Genom undantag från artikel 16.1 får Litauen använda det belopp som landet tilldelats i enlighet med artikel 7.3 a för att finansiera driftsstöd, utöver det belopp som avses i artikel 16.1.
4. Kommissionen och Litauen ska se över tillämpningen av denna artikel vid ändringar som påverkar den särskilda transiteringsordningen eller dess funktion.
5. På grundval av en motiverad begäran från Litauen ska de medel som tilldelats för den särskilda transiteringsordningen i enlighet med artikel 7.3 a ses över och, vid behov, justeras innan det sista arbetsprogrammet för den tematiska del som avses i artikel 8 antas, inom gränserna för de budgetmedel som avses i artikel 7.3 b, genom den tematiska del som avses i artikel 8.

Artikel 18

Förvaltningskontroller och revisioner av projekt som genomförs av internationella organisationer

1. Den här artikeln är tillämplig på internationella organisationer eller deras organ som avses i artikel 62.1 första stycket c ii i budgetförordningen vilkas system, regler och förfaranden har varit föremål för en positiv bedömning av kommissionen enligt artikel 154.4 och 154.7 i den förordningen i syfte att indirekt genomföra bidrag som finansieras genom unionsbudgeten (*internationella organisationer*).
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 83 första stycket a i förordning (EU) 2021/1060 och artikel 129 i budgetförordningen gäller att den förvaltande myndigheten, om en internationell organisation är stödmottagare enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) 2021/1060 inte är skyldig att utföra de förvaltningskontroller som avses i artikel 74.1 första stycket a i förordning (EU) 2021/1060, förutsatt att den internationella organisationen lämnar in de dokument som avses i artikel 155.1 första stycket a, b och c i budgetförordningen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 155.1 första stycket c i budgetförordningen ska det i förvaltningsförklaringen, som ska lämnas in av den internationella organisationen, bekräftas att projektet är förenligt med tillämplig rätt och med villkoren för stöd till projektet.

4. Om kostnader ska ersättas i enlighet med artikel 53.1 a i förordning (EU) 2021/1060 ska förvaltningsförklaringen, som ska lämnas in av den internationella organisationen, dessutom bekräfta att

- a) fakturor och bevis för att stödmottagaren har betalat dem har kontrollerats,
- b) de räkenskaper eller redovisningskoder som stödmottagaren använder för transaktioner med koppling till de utgifter som deklarerats till den förvaltande myndigheten har kontrollerats.

5. Om kostnaderna ska ersättas i enlighet med artikel 53.1 b, c eller d i förordning (EU) 2021/1060 ska det i förvaltningsförklaringen, som ska lämnas in av den internationella organisationen, bekräftas att villkoren för ersättning av utgifterna är uppfyllda.

6. De handlingar som avses i artikel 155.1 första stycket a och c i budgetförordningen ska tillhandahållas den förvaltande myndigheten tillsammans med varje betalningsansökan som stödmottagaren lämnar in.

7. Stödmottagaren ska lämna in räkenskaperna till den förvaltande myndigheten senast den 15 oktober varje år. Räkenskaperna ska åtföljas av ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan som har upprättats i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder. I det yttrandet ska det fastställas om de kontrollsystem som införts fungerar tillfredsställande och är kostnadseffektiva, och om de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. Av det yttrandet ska det också framgå om revisionsarbetet föranleder tvivel på vad som anges i de förvaltningsförklaringar som lämnas in av den internationella organisationen, inbegripet information om misstänkta bedrägerier. Det yttrandet ska innehålla en försäkran om att utgifterna i de betalningsansökningar som de internationella organisationerna lämnar in till den förvaltande myndigheten är lagliga och korrekta.

8. Utan att det påverkar de befintliga möjligheter att utföra ytterligare revisioner som avses i artikel 127 i budgetförordningen ska den förvaltande myndigheten utarbeta den förvaltningsförklaring som avses i artikel 74.1 första stycket f i förordning (EU) 2021/1060. Den förvaltande myndigheten ska göra detta genom att förlita sig på de dokument som den internationella organisationen har tillhandahållit enligt punkterna 2–5 och 7 i den här artikeln i stället för att förlita sig på de förvaltningskontroller som avses i artikel 74.1 den förordningen.

9. Det dokument som fastställer villkoren för stöd enligt artikel 73.3 i förordning (EU) 2021/1060 ska innefatta de krav som fastställs i den här artikeln.

10. Punkt 2 är inte tillämplig, och följaktligen ska en förvaltande myndighet vara skyldig att utföra förvaltningskontroller, om

- a) den förvaltande myndigheten identifierar en särskild risk för oriktigheter eller tecken på bedrägerier avseende ett projekt som inleds eller genomförs av den internationella organisationen,
- b) den internationella organisationen inte lämnar in de dokument som avses i punkterna 2–5 och 7 till den förvaltande myndigheten, eller
- c) de dokument som avses i punkterna 2–5 och 7 som har lämnats in av den internationella organisationen är ofullständiga.

11. Om ett projekt i vilket en internationell organisation är stödmottagare enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) 2021/1060 är en del av ett urval såsom avses i artikel 79 i den förordningen får revisionsmyndigheten utföra sina arbetsuppgifter på grundval av ett delurval av transaktioner som relaterar till det projektet. Om fel upptäcks i delurvalet får revisionsmyndigheten vid behov begära att den internationella organisationens revisor bedömer den fullständiga omfattningen och det totala beloppet avseende felen i det projektet.

AVSNITT 3

stöd och genomförande inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning

Artikel 19

Tillämpningsområde

Kommissionen ska genomföra stöd enligt detta avsnitt antingen direkt i enlighet med artikel 62.1 första stycket a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i det stycket.

Artikel 20

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter ska vara berättigade till unionsfinansiering:
 - a) Rättsliga enheter etablerade i
 - i) en medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den,
 - ii) ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges i punkt 3.
 - b) Rättsliga enheter som inrättats i enlighet med unionsrätten eller internationella organisationer som är relevanta för instrumentet.
2. Fysiska personer ska inte vara berättigade till unionsfinansiering.
3. De enheter som avses i punkt 1 a ii ska delta som en del av ett konsortium som består av minst två oberoende enheter varav minst en är etablerad i en medlemsstat.

De enheter som deltar som en del av ett konsortium som avses i första stycket i denna punkt ska säkerställa att de åtgärder i vilka de deltar överensstämmer med principerna i stadgan och bidrar till att instrumentets mål uppnås.

Artikel 21

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får instrumentet utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder som relaterar till instrumentets mål, i enlighet med bilaga III.
2. Unionsåtgärder får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, och upphandling.
3. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
4. Medlemmarna i den utvärderingskommitté som bedömer förslagen, som avses i artikel 150 i budgetförordningen, får vara externa experter.
5. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism kan täcka risken i samband med återkrav av medel från mottagarnas sida och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. Artikel 37.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 ⁽⁵¹⁾ ska tillämpas.

⁽⁵¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

*Artikel 22***Tekniskt stöd på kommissionsnivå**

I enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2021/1060 får instrumentet stödja åtgärder för tekniskt stöd som genomförs på kommissionens initiativ eller vägnar till en finansieringsgrad på 100 %.

*Artikel 23***Revision**

Revisioner av användningen av unionens bidrag som utförs av personer eller enheter, inbegripet av andra personer eller enheter än de som fått detta i uppdrag av unionens institutioner, organ eller byråer, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i budgetförordningen.

*Artikel 24***Information, kommunikation och publicitet**

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla att finansieringen kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig, meningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten. Unionsfinansieringens synlighet ska säkerställas och sådan information tillhandahållas, utom i vederbörligen motiverade fall där det inte är möjligt eller lämpligt att visa sådan information offentligt eller om utlämnandet av sådan informationen är begränsat enligt lag, särskilt av skäl som rör säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar eller skydd av personuppgifter. För att säkerställa unionsfinansieringens synlighet ska mottagarna av unionsfinansieringen hänvisa till den finansieringens ursprung när de offentligt informerar om åtgärden och ska visa unionens emblem.

2. För att nå ut till en så bred publik som möjligt ska kommissionen genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende instrumentet, de åtgärder som vidtas inom ramen för instrumentet och erhållna resultat.

Finansiella medel som tilldelas instrumentet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till instrumentets mål.

3. Kommissionen ska offentliggöra arbetsprogrammen för den tematiska del som avses i artikel 8. För stöd som tillhandahålls inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning ska kommissionen offentliggöra den information som anges i artikel 38.2 i budgetförordningen på en allmänt tillgänglig webbplats och regelbundet uppdatera den informationen. Den informationen ska offentliggöras i ett öppet, maskinläsbart format för att uppgifterna ska kunna sorteras, vara sökbara, extraheras och jämföras.

AVSNITT 4

stöd och genomförande inom ramen för delad, direkt eller indirekt förvaltning*Artikel 25***Bistånd i nödsituationer**

1. Instrumentet ska tillhandahålla ekonomiskt stöd för att åtgärda brådskande och särskilda behov i händelse av vederbörligen motiverade nödsituationer.

Som en reaktion på sådana vederbörligen motiverade nödsituationer får kommissionen tillhandahålla bistånd i nödsituationer inom ramen för tillgängliga resurser.

2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.

3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver tilldelningen enligt artikel 10.1, förutsatt att det därefter är öronmärkt som sådant i medlemsstaternas program. Den finansieringen får inte användas för andra åtgärder i medlemsstatens program, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av medlemsstatens program. Förfinansiering för bistånd i nödsituationer får, om medel finns tillgängliga, uppgå till 95 % av unionens bidrag.
4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
5. Om det är nödvändigt för att genomföra en åtgärd, får bistånd i nödsituationer täcka utgifter som uppkommit före den dag då bidragsansökan eller begäran om bistånd för den åtgärden lämnades in, förutsatt att de utgifterna inte uppkom före den 1 januari 2021.
6. Bistånd i nödsituationer ska tillhandahållas på ett sätt som helt följer både det relevanta unionsregelverket och unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter som härrör från de internationella instrument som de är part i.
7. När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet och för att säkerställa att medel finns tillgängliga i tid, får kommissionen separat anta ett finansieringsbeslut, som avses i artikel 110 i budgetförordningen, för bistånd i nödsituationer genom en omedelbart tillämplig genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 32.4. En sådan akt ska fortsätta att gälla under en tidsperiod på högst 18 månader.

Artikel 26

Kumulativ och alternativ finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom instrumentet får också erhålla ett bidrag från ett annat unionsprogram, inbegripet fonder inom ramen för delad förvaltning, förutsatt att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för det relevanta unionsprogrammet ska tillämpas för det motsvarande bidraget till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden. Stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.
2. I enlighet med artikel 73.4 i förordning (EU) 2021/1060 får Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Europeiska socialfonden+ ge stöd till åtgärder som tilldelats en spetskompetensstämpel enligt definitionen i artikel 2.45 i den förordningen. För att tilldelas en spetskompetensstämpel ska åtgärderna uppfylla följande kumulativa villkor:
 - a) De har bedömts i en ansökningsomgång inom ramen för instrumentet.
 - b) De uppfyller minimikvalitetskraven i den ansökningsomgången.
 - c) De kan inte finansieras inom ramen för den ansökningsomgången på grund av budgetbegränsningar.

AVSNITT 5

övervakning, rapportering och utvärdering

Underavsnitt 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 27

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med dess rapporteringskrav i artikel 41.3 första stycket h iii i budgetförordningen ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram information om de centrala prestationsindikatorer som förtecknas i bilaga V till den här förordningen.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av de centrala prestationsindikatorer som förtecknas i den bilagan.
3. I bilaga VIII fastställs indikatorerna för rapportering om instrumentets framsteg när det gäller att uppnå de specifika mål som fastställs i artikel 3.2. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.
4. Kommissionen ska också rapportera om användningen av den tematiska del som avses i artikel 8 som används för att stödja åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer och den del av den tematiska delen som används för att stödja sådana åtgärder.
5. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska mottagare av unionsmedel och när så är lämpligt medlemsstaterna, omfattas av proportionella rapporteringskrav.
6. För att säkerställa en effektiv bedömning av instrumentets framsteg när det gäller att uppnå dess mål ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 i syfte att ändra bilaga VIII för att se över eller komplettera indikatorerna, om så anses nödvändigt, och i syfte att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna. Eventuella ändringar av bilaga VIII ska endast tillämpas på projekt som valts ut efter det att den ändringen trätt i kraft.

Artikel 28

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 genomföra en halvtidsutvärdering av denna förordning. Utöver vad som föreskrivs i artikel 45.1 i förordning (EU) 2021/1060 ska halvtidsutvärderingen bedöma följande:
 - a) Instrumentets ändamålsenlighet, inbegripet de framsteg som gjorts för att uppnå dess mål, med beaktande av all relevant information som redan finns tillgänglig, särskilt de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 29 och de output- och resultatindikatorer som anges i bilaga VIII.
 - b) Effektiviteten i användningen av de resurser som anslagits till instrumentet och effektiviteten i de förvaltnings- och kontrollåtgärder som införts för att genomföra det.
 - c) Den fortsatta relevansen och lämpligheten i de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.
 - d) Samordningen, samstämmigheten och komplementariteten mellan de åtgärder som får stöd från instrumentet och det stöd som ges genom andra unionsmedel.
 - e) Unionsmervärdet av de åtgärder som genomförs inom ramen för instrumentet.

Den halvtidsutvärderingen ska ta hänsyn till resultaten av efterhandsutvärderingen av verkan av instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020.

2. Utöver vad som föreskrivs i artikel 45.2 i förordning (EU) 2021/1060 ska efterhandsutvärderingen omfatta de delar som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln. Instrumentets verkningar ska dessutom utvärderas.
3. Halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen ska genomföras i god tid i syfte att bidra till beslutsprocessen, inbegripet i förekommande fall, till översynen av denna förordning.
4. Kommissionen ska säkerställa att informationen i halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen offentliggörs, utom i vederbörligen motiverade fall där utlämnandet av sådan information är begränsat enligt lag, framför allt av skäl som rör säkerheten vid de yttre gränserna och dessas funktion som en del av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar eller skydd av personuppgifter.

5. Kommissionen ska i halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen särskilt uppmärksamma utvärderingen av åtgärder som genomförts med, i eller i förhållande till tredjeländer i enlighet med artiklarna 5, 13.12 och 13.13.

Underavsnitt 2

Regler för delad förvaltning

Artikel 29

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast den 15 februari varje efterföljande år till och med år 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in en årlig prestationsrapport i enlighet med artikel 41.7 i förordning (EU) 2021/1060.

Rapporteringsperioden ska omfatta det senaste räkenskapsår, enligt definitionen i artikel 2.29 i förordning (EU) 2021/1060, som föregår det år då rapporten lämnas in. Den rapport som lämnas in senast den 15 februari 2023 ska omfatta perioden från och med den 1 januari 2021.

2. De årliga prestationsrapporterna ska särskilt innehålla uppgift om

- a) framstegen med att genomföra medlemsstatens program och uppnå delmålen och målen som anges däri, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel 42 i förordning (EU) 2021/1060,
- b) eventuella problem som påverkar medlemsstatens programs prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem, inbegripet information om eventuella motiverade yttranden från kommissionen avseende överträdelseförfaranden enligt artikel 258 i EUF-fördraget rörande instrumentets genomförande,
- c) komplementaritet mellan de åtgärder som får stöd från instrumentet och det stöd som ges genom andra unionsmedel, särskilt de åtgärder som vidtas i eller i förhållande till tredjeländer,
- d) medlemsstatens programs bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner,
- e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
- f) uppfyllandet av de tillämpliga nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden, i synnerhet överensstämmelsen med grundläggande rättigheter,
- g) den utgiftsnivå i enlighet med artikel 85.2 och 85.3 i förordning (EU) 2018/1240 som finns i räkenskaperna i enlighet med artikel 98 i förordning (EU) 2021/1060,
- h) genomförandet av projekt i eller i förhållande till ett tredjeland.

De årliga prestationsrapporterna ska innehålla en sammanfattning som omfattar alla led i första stycket i denna punkt. Kommissionen ska säkerställa att de sammanfattningar som medlemsstaterna tillhandahåller översätts till alla unionens officiella språk och offentliggörs.

3. Kommissionen kan lämna synpunkter på de årliga prestationsrapporterna inom två månader efter dagen för deras mottagande. Om kommissionen inte lämnar några synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporten anses vara godkänd.

4. Kommissionen ska på sin webbplats länka till de webbplatser som avses i artikel 49.1 i förordning (EU) 2021/1060.

5. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 32.2.

Artikel 30

Övervakning och rapportering inom ramen för delad förvaltning

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) 2021/1060 ska, i förekommande fall, använda de koder för de interventionstyper som anges i bilaga VI till den här förordningen. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter och för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att ändra bilaga VI.
2. De indikatorer som anges i bilaga VIII till denna förordning ska användas i enlighet med artiklarna 16.1, 22 och 42 i förordning (EU) 2021/1060.

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.1 andra stycket, artiklarna 13.17, 16.5, 27.2, 27.6 och 30.1 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2027.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.1 andra stycket, artiklarna 13.17, 16.5, 27.2, 27.6 och 30.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.1 andra stycket, artiklarna 13.17, 16.5, 27.2, 27.6 eller 30.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 32

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (*kommittén för fonderna för inrikes frågor*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 33

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av åtgärder som inletts enligt förordning (EU) nr 515/2014 som ska fortsätta att tillämpas på de dessa åtgärder fram till dess att de avslutas.

2. Finansieringsramen för instrumentet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan instrumentet och de åtgärder som antagits enligt förordning (EU) nr 515/2014.

3. I enlighet med artikel 193.2 andra stycket a i budgetförordningen får, med beaktande av det försenade ikraftträdandet av den här förordningen, och för att säkerställa kontinuitet, för en begränsad period, kostnader som uppkommit för åtgärder som får stöd enligt den här förordningen inom ramen för direkt förvaltning och som redan har inletts anses vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även om dessa kostnader uppkom innan bidragsansökan eller begäran om bistånd lämnades in.

4. Medlemsstaterna får efter den 1 januari 2021 fortsätta att stödja ett projekt som valts ut och inletts enligt förordning (EU) nr 515/2014, i enlighet med förordning (EU) nr 514/2014, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Projektet omfattar två etapper som går att identifiera ur ekonomisk synvinkel med separata verifieringskedjor.
- b) Projektets totala kostnad överstiger 2 500 000 EUR.
- c) Betalningar som den ansvariga myndigheten gjort till stödmottagare för projektets första etapp ska ingå i betalningsansökningar till kommissionen enligt förordning (EU) nr 514/2014 och utgifter för projektets andra etapp ska ingå i betalningsansökningar enligt förordning (EU) 2021/1060.
- d) Projektets andra etapp följer tillämplig rätt och är berättigad till stöd från instrumentet enligt den här förordningen och förordning (EU) 2021/1060.
- e) Medlemsstaterna åtar sig att slutföra projektet, att göra det operativt och att rapportera om det i den årliga prestationsrapport som ska lämnas in senast den 15 februari 2024.

Bestämmelserna i den här förordningen och i förordning (EU) 2021/1060 ska tillämpas på ett projekts andra etapp som avses i första stycket i denna punkt.

Denna punkt ska endast tillämpas på projekt som har valts ut inom ramen för delad förvaltning i enlighet med förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 34

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 7 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

A. LOGAR

Ordförande

—

BILAGA I

Kriterier för tilldelning av medel till medlemsstaternas program

1. De budgetmedel som finns tillgängliga enligt i artikel 10 ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - a) Varje medlemsstat ska erhålla ett fast belopp på 8 000 000 EUR i löpande priser från instrumentet endast i början av programperioden, med undantag för Cypern, Malta och Grekland som ska vardera erhålla ett fast belopp på 28 000 000 EUR i löpande priser.
 - b) Ett belopp på 200 568 000 EUR ska tilldelas Litauen för den särskilda transiteringsordning som avses i artikel 17 endast i början av programperioden.
 - c) Resterande budgetmedel som avses i artikel 10 ska fördelas på grundval av följande kriterier:
 - i) 30 % till de yttre landgränserna.
 - ii) 35 % till de yttre sjögränserna.
 - iii) 20 % till flygplatser.
 - iv) 15 % till konsulat.
2. De budgetmedel som finns tillgängliga enligt punkt 1 c i och ii för de yttre land- och sjögränserna ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:
 - a) 70 % i förhållande till de yttre land- och sjögränsernas viktade längd.
 - b) 30 % i förhållande till arbetsbördan vid deras yttre land- och sjögränser, såsom den fastställts i enlighet med punkt 6 a.

Den viktade längd som avses i första stycket a i denna punkt ska fastställas genom tillämpning av de viktningfaktorer som avses i punkt 10 för varje specifikt yttre gränssnitt
3. De budgetmedel som är tillgängliga för flygplatser enligt punkt 1 c iii ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med arbetsbördan vid deras flygplatser, såsom den fastställts i enlighet med punkt 6 b.
4. De budgetmedel som är tillgängliga för konsulat enligt punkt 1 c iv ska fördelas mellan medlemsstaterna på följande sätt:
 - a) 50 % i förhållande till det antal konsulat, med undantag av honorärkonsulat, som medlemsstaterna har i de länder som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 ⁽¹⁾.
 - b) 50 % i förhållande till arbetsbördan när det gäller förvaltningen av viseringspolitiken vid medlemsstaternas konsulat i de länder som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2018/1806, såsom den fastställts i enlighet med punkt 6 c i denna bilaga.
5. Vid fördelningen av medel enligt punkt 1 c ii i denna bilaga ska yttre sjögränser avse den yttre gränsen för medlemsstaternas territorialhav enligt definitionen i artiklarna 4–16 i Förenta nationernas havsrättskonvention. Definitionen av yttre sjögränser ska dock beakta de fall där insatser över stora avstånd utanför den yttre gränsen för medlemsstaternas territorialhav regelbundet har utförts i områden med hög hotnivå för att förhindra irreguljär invandring eller olaglig inresa. Definitionen av yttre sjögränser i det hänseendet ska fastställas med beaktande av de operativa uppgifter som lämnats in av de berörda medlemsstaterna under de senaste två åren och som bedömts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån för den rapport som avses i punkt 9 i denna bilaga. Den definitionen ska användas uteslutande vid tillämpningen av denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

6. För det ursprungliga anslaget av medel ska bedömningen av arbetsbördan grundas på det senaste tillgängliga genomsnitt som omfattar åren 2017, 2018 och 2019. För halvtidsöversynen ska bedömningen av arbetsbördan grundas på det senaste tillgängliga genomsnitt som omfattar åren 2021, 2022 och 2023. Bedömningen av arbetsbördan ska grundas på följande faktorer:
 - a) Vid de yttre land- och sjögränserna:
 - i) 70 % i förhållande till antalet passager av de yttre gränserna vid gränsövergångsställen.
 - ii) 30 % i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa vid de yttre gränserna.
 - b) Vid flygplatser:
 - i) 70 % i förhållande till antalet passager av de yttre gränserna vid gränsövergångsställen.
 - ii) 30 % i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa vid de yttre gränserna.
 - c) Vid konsulat:
 - i) Antalet ansökningar om visering för kortare vistelse eller flygplatstransitering.
7. Referensvärdet för det antal konsulat som avses i punkt 4 a ska beräknas på grundval av den information som meddelats kommissionen i enlighet med artikel 40.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ^(?). Om en medlemsstat inte har lämnat den berörda statistiken ska de senaste tillgängliga uppgifterna för den medlemsstaten användas. Om det inte finns tillgängliga uppgifter för en medlemsstat ska referensvärdet vara noll.
8. Det referensvärde för arbetsbördan som avses
 - a) i punkt 6 a i och b i ska vara den senaste statistik som medlemsstaterna har tillhandahållit i enlighet med unionsrätten,
 - b) i punkt 6 a ii och b ii ska vara den senaste statistik som kommissionen (Eurostat) har tagit fram på grundval av uppgifter som medlemsstaterna har tillhandahållit i enlighet med unionsrätten,
 - c) i punkt 6 c ska vara den senaste viseringsstatistik som avses i artikel 46 i förordning (EG) nr 810/2009.Om en medlemsstat inte har lämnat den berörda statistiken ska de senaste tillgängliga uppgifterna för den medlemsstaten användas. Om det inte finns tillgängliga uppgifter för en medlemsstat ska referensvärdet vara noll.
9. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska tillhandahålla kommissionen en rapport om medel, fördelat på yttre land- och sjögränser och flygplatser, som avses i punkt 1 c. Delar av den rapporten får vid behov säkerhetskyddsklassificeras i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) 2019/1896. Efter samråd med kommissionen ska Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån offentliggöra en version av rapporten som inte är säkerhetskyddsklassificerad.
10. För det ursprungliga anslaget ska det i den rapport som avses i punkt 9 i denna bilaga fastställas en genomsnittlig påverkansgrad för varje gränsavsnitt på grundval av det senaste tillgängliga genomsnitt som omfattar åren 2017, 2018 och 2019. För halvtidsöversynen ska det i den rapport som avses i punkt 9 i denna bilaga fastställas en genomsnittlig påverkansgrad för varje gränsavsnitt på grundval av det senaste tillgängliga genomsnitt som omfattar åren 2021, 2022 och 2023. Följande specifika viktningfaktorer ska fastställas per avsnitt med hjälp av de påverkansgrader som fastställts i enlighet med artikel 34.1 och 34.2 i förordning (EU) 2019/1896:
 - a) Faktor 1 för låg påverkansgrad.
 - b) Faktor 3 för medelhög påverkansgrad.
 - c) Faktor 5 för hög och kritiskt hög påverkansgrad.

^(?) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

BILAGA II

Genomförandeåtgärder

1. Instrumentet ska bidra till det specifika mål som fastställs i artikel 3.2 a genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:
 - a) Förbättring av gränskontrollen i enlighet med artikel 3.1 a i förordning (EU) 2019/1896 genom att
 - i) stärka kapaciteten att utföra kontroller och övervakning vid de yttre gränserna, inklusive åtgärder för att underlätta lagliga gränspassager och, vid behov, åtgärder rörande
 - förebyggande och upptäckt av gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna, i synnerhet smuggling av migranter, människohandel och terrorism,
 - förvaltningen av kontinuerligt höga migrationsströmmar vid de yttre gränserna, inbegripet genom teknisk och operativ förstärkning samt mekanismer och genom förfaranden för att identifiera utsatta personer och ensamkommande barn, för att identifiera personer som behöver, eller som vill ansöka om, internationellt skydd, för tillhandahållande av information till sådana personer samt hänvisning av sådana personer,
 - ii) vidta tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet med anknytning till gränskontroll och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom Schengenområdet,
 - iii) utföra analys av risker för den inre säkerheten och analys av hot som kan påverka säkerheten vid de yttre gränserna och hur de fungerar.
 - b) Utveckling av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom att tillhandahålla stöd till de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltningen i deras åtgärder rörande kapacitetsutveckling och gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, inrättandet av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
 - c) Förbättring av samarbetet på nationell nivå mellan de nationella myndigheter som ansvarar för gränskontroll eller för uppgifter som utförs vid gränserna, och förbättrat samarbete på unionsnivå mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och unionens berörda organ och byråer eller tredjeländer, å andra sidan.
 - d) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk avseende yttre gränser, inklusive genom att fullfölja rekommendationerna från kvalitetskontrollmekanismer såsom utvärderingsmekanismen för Schengen i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013, sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2019/1896 och nationella kvalitetskontrollmekanismer.
 - e) Inrättande, drift och underhåll av stora it-system i enlighet med unionsrätten på området gränsförvaltning, i synnerhet SIS, Etias, in- och utresesystemet och Eurodac för gränsförvaltningsändamål, inbegripet interoperabilitet mellan dessa stora it-system och deras kommunikationsinfrastruktur samt åtgärder för att förbättra uppgifternas kvalitet och tillhandahållandet av information.
 - f) Öka förmågan att bistå personer i sjönöd och stödja sök- och räddningsinsatser vid situationer som kan uppstå under gränsövervakningsinsatser till havs.
 - g) Stöd till sök- och räddningsinsatser i samband med sjögränsövervakning.
2. Instrumentet ska bidra till det specifika mål som fastställs i artikel 3.2 b genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:
 - a) Tillhandahålla viseringssökande effektiva och användarvänliga tjänster, samtidigt som viseringsförfarandenas säkerhet och integritet upprätthålls, och fullt ut respektera sökandes och viseringsinnehavares mänskliga värdighet och integritet i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 767/2008.
 - b) Stöd till medlemsstaten i utfärdandet av viseringar, inbegripet viseringar med territoriellt begränsad giltighet i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr 810/2009, som utfärdats av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella skyldigheter.

- c) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk avseende viseringar, inbegripet vidareutveckling och modernisering av den gemensamma viseringspolitiken.
 - d) Utveckling av olika former av samarbete mellan medlemsstaterna vid handläggningen av viseringar.
 - e) Inrättande, drift och underhåll av stora it-system i enlighet med unionsrätten med anknytning till den gemensamma viseringspolitiken, i synnerhet VIS, inbegripet interoperabilitet mellan dessa stora it-system och deras kommunikationsinfrastruktur samt åtgärder för att förbättra datakvaliteten och tillhandahållandet av information.
-

BILAGA III

Stödets tillämpningsområde

1. Inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.2 a ska instrumentet främst stödja följande:

- a) Infrastruktur, byggnader, system och tjänster som krävs vid gränsövergångsställen och för gränsövervakning mellan gränsövergångsställen.
- b) Operativ utrustning, bland annat transportmedel och IKT-system som krävs för effektiv och säker gränskontroll vid gränsövergångsställen och för gränsövervakning i enlighet med standarder som utvecklats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
- c) Utbildning på området för eller bidrag till utveckling av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, med beaktande av operativa behov och riskanalys, inbegripet utmaningar som fastställts i de rekommendationer som avses i artikel 13.7, och i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna.
- d) Gemensam utplacering till tredjeländer av sambandsmän för invandring, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1240 ⁽¹⁾ och utstationeringar av gränskontrolltjänstemän och andra relevanta experter till medlemsstater eller från en medlemsstat till ett tredjeland, förstärkning av samarbetet och den operativa kapaciteten hos de olika nätverken av experter eller sambandsmän, och utbyte av bästa praxis och ökning av de europeiska nätverkens kapacitet att bedöma, främja, stödja och utveckla unionens politik.
- e) Utbyte av bästa praxis och expertis, studier, pilotprojekt och andra relevanta åtgärder som syftar till att genomföra eller utveckla den europeiska integrerade gränsförvaltningen, inklusive åtgärder vars syfte är att utveckla den europeiska gräns- och kustbevakningen, såsom gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, fastställande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaterna, och åtgärder rörande hänvisning av utsatta personer som behöver bistånd och personer som behöver, eller som vill ansöka om, internationellt skydd.
- f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt med användning av resultaten av säkerhetsforskningsprojekt om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med artikel 66 i förordning (EU) 2019/1896, har fastställt att sådan användning bidrar till utvecklingen av den europeiska gräns- och kustbevakningens operativa kapacitet.
- g) Förberedande, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet som krävs för att genomföra politiken för de yttre gränserna, inbegripet att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism, som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och förordning (EU) 2016/399, inklusive utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i besök på plats samt åtgärder för att följa rekommendationer som utfärdats efter sårbarhetsanalyser som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har gjort i enlighet med förordning (EU) 2019/1896.
- h) Åtgärder för att höja kvaliteten på data som lagras i IKT-system och för att förbättra utöandet av den registrerades rättigheter till information, tillgång till, och rättelse och radering av, sina personuppgifter samt till begränsning av behandlingen därav.
- i) Identifiering, fingeravtryckstagning, registrering, säkerhetskontroll, utfrågning, tillhandahållande av information, hälso- och sårbarhetsundersökning och, vid behov, hälso- och sjukvård samt hänvisning av tredjelandsmedborgare till lämpligt förfarande vid de yttre gränserna.
- j) Åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om politiken för de yttre gränserna bland berörda parter och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.
- k) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer som respekterar principen om icke-diskriminering.
- l) Driftsstöd för genomförande av den europeiska integrerade gränsförvaltningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1240 av den 20 juni 2019 om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 198, 25.7.2019, s. 88).

2. Inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.2 b ska instrumentet främst stödja följande:
 - a) Infrastruktur och byggnader som krävs för handläggningen av viseringsansökningar och konsulärt samarbete, inklusive säkerhetsåtgärder, samt andra åtgärder som syftar till att förbättra servicekvaliteten för dem som ansöker om visering.
 - b) Operativ utrustning och IKT-system som krävs för handläggningen av viseringsansökningar och konsulärt samarbete.
 - c) Utbildning av konsulär personal och andra anställda som arbetar med den gemensamma viseringspolitiken och konsulärt samarbete.
 - d) Utbyte av bästa praxis och utbyte av expertis, inklusive genom utstationering av experter, samt ökning av de europeiska nätverkens kapacitet att bedöma, främja, stödja och vidareutveckla unionens politik och mål.
 - e) Studier, pilotprojekt och andra relevanta åtgärder, såsom åtgärder som syftar till att förbättra kunskaperna genom analyser, övervakning och utvärdering.
 - f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera resultatet av unionsfinansierade forskningsprojekt.
 - g) Förberedande, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet, inbegripet för att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket, inklusive utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i besök på platsen.
 - h) Åtgärder för att höja medvetenheten bland berörda parter och allmänheten om viseringspolitik, inklusive genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.
 - i) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer som respekterar principen om icke-diskriminering.
 - j) Driftstöd för genomförande av den gemensamma viseringspolitiken.
 - k) Stöd till medlemsstaterna vid utfärdandet av viseringar, inbegripet viseringar med territoriellt begränsad giltighet i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr 810/2009, som utfärdas av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella skyldigheter.
3. Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska instrumentet särskilt stödja följande:
 - a) Infrastruktur och byggnader som krävs för hysande av stora it-system och tillhörande kommunikationsinfrastrukturkomponenter.
 - b) Utrustning och kommunikationssystem som behövs för att säkerställa att stora it-system fungerar som de ska.
 - c) Utbildning och kommunikation i samband med stora it-system.
 - d) Utveckling och uppgradering av stora it-system.
 - e) Studier, koncepttest, pilotprojekt och andra relevanta insatser som rör implementering av stora it-system, även deras interoperabilitet.
 - f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera resultatet av unionsfinansierade forskningsprojekt.
 - g) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer för stora it-system på området viseringspolitik och gränser, som respekterar principen om icke-diskriminering.
 - h) Åtgärder för att höja kvaliteten på data som lagras i IKT-system och för att förbättra utöandet av den registrerades rättigheter till information, tillgång till, rättelse och radering av, sina personuppgifter samt till begränsning av behandlingen därav.
 - i) Driftstöd för implementeringen av stora it-system.

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till högre medfinansieringsgrader i enlighet med artiklarna 12.3 och 13.17

1. Förvärv av operativ utrustning, genom gemensam upphandling med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, för att ställa den till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande för dess operativa verksamhet i enlighet med artikel 64.14 i förordning (EU) 2019/1896.
 2. Åtgärder som stöder samarbetet mellan organ i en medlemsstat och ett angränsande tredjeland med vilket unionen delar en gemensam land- eller sjögräns.
 3. Utveckling av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån genom att tillhandahålla stöd till de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltningen i deras åtgärder rörande gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, inrättandet av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med punkt 1 b i bilaga II.
 4. Gemensam utplacering av sambandsmän för invandring i enlighet med bilaga III.
 5. Åtgärder inom ramen för gränskontroll för att förbättra identifieringen av och det omedelbara stödet till offer för människohandel samt utveckla och stödja lämpliga hänvisningsmekanismer för dessa målgrupper, och åtgärder inom ramen för gränskontroll för att förbättra det gränsöverskridande samarbetet för att upptäcka människosmugglare.
 6. Utveckling av integrerade system för skydd av barn vid de yttre gränserna, inbegripet genom tillfredsställande utbildning av personal och utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna och med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.
 7. Åtgärder för att införa, överföra, testa och validera ny metodik eller teknik, inklusive pilotprojekt och uppföljningsåtgärder till unionsfinansierade forskningsprojekt i enlighet med bilaga III, för att höja kvaliteten på data som lagras i IKT-system på området viseringspolitik och gränser och förbättra utövandet av den registrerades rättigheter till information, tillgång till, rättelse och radering av, sina personuppgifter samt till begränsning av behandlingen därav, inom ramen för åtgärder som omfattas av instrumentet.
 8. Åtgärder för identifiering av och hänvisning till skyddstjänster för utsatta personer och omedelbart bistånd till sådana personer.
 9. Åtgärder för att inrätta och sköta hotspot-områden i medlemsstater som står inför ett befintligt eller potentiellt exceptionellt och oproportionellt migrationstryck.
 10. Vidareutveckling av olika former för samarbete mellan medlemsstaterna kring handläggning av viseringar, i enlighet med punkt 2 d i bilaga II.
 11. Ökning av medlemsstaternas konsulära närvaro eller representation i tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna i den mening som avses i förordning (EU) 2018/1806, i synnerhet i tredjeländer i vilka ingen medlemsstat just nu är närvarande.
 12. Åtgärder som syftar till att förbättra IKT-systemens interoperabilitet.
-

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 27.1**Specifikt mål som anges i artikel 3.2 a**

1. Antalet utrustningsartiklar som registrerats i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning.
2. Antalet utrustningsartiklar som ställts till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande.
3. Antalet inledda/förbättrade former av samarbete mellan nationella myndigheter och Eurosurs nationella samordningscentraler.
4. Antalet gränspassager som skett med hjälp av system för automatiserad gränskontroll och av elektroniska spärrar.
5. Antalet uppföljda rekommendationer från Schengenutvärderingar och sårbarhetsanalyser på området gränsförvaltning.
6. Antalet deltagare som tre månader efter en utbildningsverksamhet rapporterat att de utnyttjar de färdigheter och kompetenser som de förvärvat under den utbildningsverksamheten.
7. Antal personer som ansökt om internationellt skydd vid gränsövergångsställen.
8. Antal personer som gränsmyndigheterna nekat inresa.

Specifikt mål som anges i artikel 3.2 b

1. Antalet nya/uppgraderade konsulat utanför Schengenområdet
 - 1.1 varav antalet konsulat som uppgraderats för att öka användarvänligheten för viseringssökande.
 2. Antalet uppföljda rekommendationer från Schengenutvärderingar i fråga om den gemensamma viseringspolitiken.
 3. Antalet viseringsansökningar som görs med hjälp av digital teknik.
 4. Antalet inledda/förbättrade former av samarbete mellan medlemsstater avseende handläggning av viseringsansökningar.
 5. Antalet deltagare som tre månader efter en utbildningsverksamhet rapporterat att de utnyttjar de färdigheter och kompetenser som de förvärvat under den utbildningsverksamheten.
-

BILAGA VI

INTERVENTIONSTYPER

TABELL 1: KODER FÖR INTERVENTIONSOMRÅDE

I. Europeisk integrerad gränsförvaltning
001 In- och utresekontroller
002 Gränsövervakning – luftfartsutrustning
003 Gränsövervakning – landutrustning
004 Gränsövervakning – sjöfartsutrustning
005 Gränsövervakning – system för automatiserad gränskontroll
006 Gränsövervakning – övriga åtgärder
007 Tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet med anknytning till gränskontroll
008 Situationsmedvetenhet och informationsutbyte
009 Riskanalys
010 Behandling av data och information
011 Hotspot-områden
012 Åtgärder för identifiering och hänvisning av utsatta personer
013 Åtgärder för identifiering och hänvisning av personer som behöver, eller som vill ansöka om, internationellt skydd
014 Utveckling av den europeiska gräns- och kustbevakningen
015 Samarbete mellan organ – nationell nivå
016 Samarbete mellan organ – unionsnivå
017 Samarbete mellan organ – med tredjeländer
018 Gemensam utplacering av sambandsmän för invandring
019 Stora it-system – Eurodac för gränsförvaltningsändamål
020 Stora it-system – in- och utresesystemet
021 Stora it-system – EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) – övriga
022 Stora it-system – EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) – artikel 85.2 i förordning (EU) 2018/1240
023 Stora it-system – EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) – artikel 85.3 i förordning (EU) 2018/1240
024 Stora it-system – Schengens informationssystem (SIS)
025 Stora it-system – interoperabilitet
026 Driftstöd – integrerad gränsförvaltning

027 Driftsstöd – stora it-system för gränsförvaltningsändamål

028 Driftsstöd – den särskilda transiteringsordningen

029 Datakvalitet och de registrerades rättigheter till information, tillgång till, rättelse och radering av, sina personuppgifter och till begränsning av behandlingen därav

II. Den gemensamma viseringspolitiken

001 Förbättrad handläggning av viseringsansökningar

002 Förbättrad effektivitet och säkerhet och en klientvänligare miljö vid konsulaten

003 Dokumentsäkerhet/dokumentrådgivare

004 Konsulärt samarbete

005 Konsulär täckning

006 Stora it-system – Informationssystemet för viseringar (VIS)

007 Andra IKT-system för handläggning av viseringsansökningar

008 Driftsstöd – den gemensamma viseringspolitiken

009 Driftsstöd – stora it-system för handläggning av viseringsansökningar

010 Driftsstöd – den särskilda transiteringsordningen

011 Utfärdande av viseringar med territoriellt begränsad giltighet

012 Datakvalitet och de registrerades rättigheter till information, tillgång till, rättelse och radering av, sina personuppgifter och till begränsning av behandlingen därav

III. Tekniskt stöd

001 Information och kommunikation

002 Förberedelse, genomförande, övervakning och kontroller

003 Utvärdering och studier, datainsamling

004 Kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

001 Infrastrukturer och byggnader

002 Transportmedel

003 Annan operativ utrustning

004 Kommunikationssystem

005 It-system

006 Utbildning

007 Utbyte av bästa praxis – mellan medlemsstater

008 Utbyte av bästa praxis – med tredjeländer

009	Utplacering av experter
010	Studier, koncepttest, pilotprojekt och liknande
011	Kommunikationsverksamhet
012	Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer
013	Spridning eller annan uppföljning av forskningsprojekt

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDE

001	Åtgärder som omfattas av artikel 12.1
002	Särskilda åtgärder
003	Åtgärder som förtecknas i bilaga IV
004	Driftsstöd
005	Åtgärder som omfattas av artikel 12.5
006	Bistånd i nödsituationer

TABELL 4: KODER FÖR SÄRSKILDA TEMAN

001	Samarbete med tredjeländer
002	Åtgärder i eller i förhållande till tredjeländer
003	Uppfyllande av rekommendationer från Schengenutvärdering
004	Uppfyllande av rekommendationer från sårbarhetsanalyser
005	Åtgärder till stöd för utvecklingen och driften av Eurosur
006	Inget av ovanstående

BILAGA VII

Utgifter som berättigar till driftsstöd

- a) Inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.2 a, ska driftsstödet täcka följande kostnader, i den mån de inte täcks av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i samband med dess operativa verksamhet:
1. Personalkostnader, även för utbildning.
 2. Underhåll eller reparation av utrustning och infrastruktur.
 3. Servicekostnader inom denna förordnings tillämpningsområde.
 4. Löpande kostnader för insatser.
 5. Kostnader som rör fastigheter, inklusive hyror och avskrivningar.
- En värdmedlemsstat i den mening som avses i artikel 2 led 20 i förordning (EU) 2019/1896 får använda driftsstöd i syfte att täcka sina egna löpande kostnader för deltagandet i den operativa verksamhet som avses i det ledet som ingår i den här förordningens tillämpningsområde, eller för sin nationella gränskontrollverksamhet.
- b) Inom ramen för det specifika mål som anges i artikel 3.2 b ska driftsstödet täcka följande:
1. Personalkostnader, även för utbildning.
 2. Servicekostnader.
 3. Underhåll eller reparation av utrustning och infrastruktur.
 4. Kostnader som rör fastigheter, inklusive hyror och avskrivningar.
- c) Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska driftsstödet för stora it-system täcka följande:
1. Personalkostnader, även för utbildning.
 2. Operativ förvaltning och underhåll av stora it-system och deras kommunikationsinfrastruktur, inklusive interoperabilitet mellan systemen och hyra av säkra lokaler.
- d) Utöver att täcka de kostnader som anges i leden a, b och c i denna bilaga ska driftsstöd inom Litauens program tillhandahålla stöd i enlighet med artikel 17.1.
-

BILAGA VIII

Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 27.3**Specifikt mål som anges i artikel 3.2 a**

Outputindikatorer

1. Antalet utrustningsartiklar som köpts in för gränsövergångsställen.
 - 1.1 varav antalet inköpta system för automatiserad gränskontroll/självbetjäningssystem/elektroniska spärrar.
2. Antalet infrastrukturartiklar som underhållits/reparerats.
3. Antalet hotspot-områden som fått stöd.
4. Antalet faciliteter för gränsövergångsställen som konstruerats/uppgraderats.
5. Antalet luftfartyg som köpts in.
 - 5.1 varav antalet inköpta obemannade luftfartyg.
6. Antalet inköpta transportmedel – sjöfart.
7. Antalet inköpta transportmedel – land.
8. Antalet deltagare som fått stöd.
 - 8.1 varav antalet deltagare i utbildningsverksamheter.
9. Antalet sambandsmän för invandring utplacerade i tredjeländer.
10. Antalet it-funktioner som utvecklats/underhållits/uppgraderats.
11. Antalet stora it-system som utvecklats/underhållits/uppgraderats
 - 11.1 varav antalet stora it-system som utvecklats.
12. Antalet samarbetsprojekt med tredjeländer.
13. Antal personer som ansökt om internationellt skydd vid gränsövergångsställen.

Resultatindikatorer

14. Antalet utrustningsartiklar som registrerats i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning.
15. Antalet utrustningsartiklar som ställts till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande.
16. Antalet inledda/förbättrade former av samarbete mellan nationella myndigheter och Eurosurfs nationella samordningscentraler.
17. Antalet gränspassager som skett med hjälp av system för automatiserad gränskontroll och av elektroniska spärrar.
18. Antalet uppföljda rekommendationer från Schengenutvärderingar och sårbarhetsanalyser på området gränsförvaltning.
19. Antalet deltagare som tre månader efter en utbildningsverksamhet rapporterat att de utnyttjar de färdigheter och kompetenser som de förvärvat under den utbildningsverksamheten.
20. Antal personer som gränsmyndigheterna nekat inresa.

Specifikt mål som anges i artikel 3.2 b

Outputindikatorer

1. Antalet projekt till stöd för digitalisering av handläggningen av viseringsansökningar.

2. Antalet deltagare som fått stöd
 - 2.1 varav antalet deltagare i utbildningsverksamheter.
3. Antalet anställda som är utplacerade vid konsulat i tredjeländer
 - 3.1 varav antalet anställda som utplacerats för att arbeta med handläggning av viseringsansökningar.
4. Antalet it-funktioner som utvecklats/underhållits/uppgraderats.
5. Antalet stora it-system som utvecklats/underhållits/uppgraderats
 - 5.1 varav antalet stora it-system som utvecklats.
6. Antalet infrastrukturartiklar som underhållits/reparerats.
7. Antalet fastigheter som hyrts/avskrivits.

Resultatindikatorer

8. Antalet nya/uppgraderade konsulat utanför Schengenområdet
 - 8.1 varav antalet konsulat som uppgraderats för att öka användarvänligheten för viseringssökande.
 9. Antalet uppföljda rekommendationer från Schengenutvärderingar i fråga om den gemensamma viseringspolitiken.
 10. Antalet viseringsansökningar som görs med hjälp av digital teknik.
 11. Antalet inledda/förbättrade former av samarbete mellan medlemsstater avseende handläggning av viseringsansökningar.
 12. Antalet deltagare som tre månader efter en utbildningsverksamhet rapporterat att de utnyttjar de färdigheter och kompetenser som de förvärvat under den utbildningsverksamheten.
-